

ROMUNSKA JE DOSPELA NA PRAG DIKTATURE

ROMUNSKI MIN. PREDSEDNIK JE RAZPUSTIL PARLAMENT IN RAZPISAL NOVE VOLITVE

Članstvo kmetijske stranke je silno razburjeno. — Ministrski predsednik je rekel, da morajo biti vrnjene kroni vse pravice, ki so ji bile vzete v zadnjih desetih letih. — Sedanji parlament bi nikdar ne odobril vladnega programa. — Dr. Maniu in njegovi pristaši so pričeli kričati: — "Diktatorstvo!". — Takoj po razpustitvi parlamenta se je vršilo burno zborovanje kmetijske stranke.

BUKAREŠTA, Romunsko, 30. aprila. — Po kratkem zasedanju, tekom katerega je govoril samo ministrski predsednik Nicolas Jorga, je bil potom posebnega kraljevega dekreta razpuščen romunski parlament.

Nove volitve za poslansko zbornico se bodo vršile dne 1., za senat pa 4. junija.

Vlada ni vprašala niti za zaupnico, niti ni dala prilike dr. Juliusu Maniu oziroma voditeljem drugih strank, da bi govorili.

Na povelje kralja Karola sta se zjutraj sestala senat in poslanska zbornica k izrednemu zasedanju.

Ministrski predsednik je imel kratek govor, v katerem je rekel, da zamore edinole narodna solidarnost omogočiti vladi, da premaga sedanje gospodarske in finančne težkoče.

Nato je bilo zasedanje odgodeno, in vršila se je kabinetna seja.

Pri tej priliki je predsednik senata izjavil, da ima poslanska zbornica 370 članov in da jih od teh pripada 320 kmetijski stranki.

Usoda sedanjega parlamenta je torej v rokah kmetijske stranke.

Ob petih popoldne se je parlament zopet sestel. Tudi pri tej priliki je govoril samo ministrski predsednik Jorga. Poudarjal je, da je treba vrniti kroni vse pravice, katere so ji bile odvzete v zadnjih letih.

— Nes pametno bi bilo domnevati, — je rekel, — da bi sedanja skupščina, ki tako vztrajno nasprotuje našim načrtom, odobrila naš program. Dosti postav, katere je sprejel ta parlament, bo treba revidirati. Zadnje tedne sem si brez uspeha prizadeval dobiti podporo parlamenta. Vse stranke so me namreč pustile na cedilu. Zdaj se pa ločujejo naša pota.

Tedaj se je dvignil voditelj kmetijske stranke Maniu in zaklical: —

— Diktatorstvo! Diktatorstvo!

Jorga je zapustil svoj ministrski sedež ter stopil na tribuno, raz katero je prečital kraljev dekret, s katerim razpušča parlament in razpisuje nove volitve.

Člani kmetijske stranke so začeli navdušeno ploskati, kajti po novih volitvah so že dalj časa stremeli.

Nerodno je le to, ker se bodo vršile meseca junija, ko je na polju dosti dela in se bo sorazmerno le malo kmetov udeležilo volitev.

Takoj nato se je vršilo zborovanje narodne kmetijske stranke, kateremu je načeloval Maniu.

Maniu je odločno zavrnil Jorgovo trditev, da je skušal slednji dobiti podporo vseh strank.

Kmetijski stranki se ni hotel niti približati.

Glede Jorgove zahteve, da je treba kroni vrniti vse pravice, je izjavil:

— V tej zahtevi tiči objava novega režima, koje ga cilj sta absolutizem in diktatorstvo. Sedanji režim se je smatral za nekako posebej Karolovo vlado. Jorgovi pristaši so šli tako daleč, da so javno govorili: — Kdor glasuje proti nam, glasuje proti kralju. — To je bil zločin proti kroni! — je vzkliknil Maniu. — Takim taktikam bi moral napraviti kralj enkrat za vselej konec.

SUHAČ PRAVI DA BO SMITH KANDIDIRAL

Republikanci pravijo, da bo pri prihodnjih volitvah nastopil Roosevelt proti Hooverju, dočim je ugleden suhač povsem drugačnega mnenja.

WASHINGTON, D. C., 30. aprila. Voditelji republikanske stranke preokupirajo, da bo imenovan na demokratski narodni konvenciji predsedniški kandidat sedanji newyorški guverner Franklin D. Roosevelt.

Neki ugleden suhač, ki dobro pozna razmere, ter zastran svojega uglednega stališča med suhači ne bo imenovan, je pa drugačnega mnenja. Možak pravi, da bo nominiran Alfred E. Smith ter da bo še enkrat kandidiral.

Večkrat se je namreč že zgodilo, da je poraženi kandidat zopet kandidiral. Pokojni William J. Bryan je naprimer trikrat kandidiral. Smith je dobil pri zadnjih volitvah pet milijonov glasov, torej dosti več kot jih je dobil katerikoli kandidat v zgodovini Amerike.

Nadalje je treba vpoštevati, da mora biti guverner Roosevelt za svoj uspeh hvaležen edinoletni Smithu in mu bo brez dvoma odstopil priliko izvolitve.

Hoover je leta 1928 objavil veliko prosperiteto. To "prosperiteto" čuti ameriški narod skoro že dve leti na lastni koži. Volilci bodo pokazali Hooverju hrbet. Pretežna večina ameriškega naroda bo oddala svoje glasove demokratskemu kandidatu. Demokratski kandidat pa ne bo nihče drug kot Smith.

BRZOVLAK V PLAMENIH

41 žrtev nesreče. — Strajkovodja ni takoj opazil ognja. — Večina ponesrečenih obstaja iz domačinov.

KAJIRA, Egipt, 30. aprila. — Brzovlak med Kajiro in Aleksandrijo je pričel goriti, in najmanj 41 oseba, med njimi deset otrok, je našlo smrt v plamenih. Številni drugi pa so bili ranjeni.

Med mrtvimi je le ena ženska, ženska francoskega pribojnika. Vsi stali so Egiptci.

Nesreča je bila najhujša, kar jih pomeni zgodovina egiptanskega prometa.

Požar se je strašno hitro razširil.

Vodja lokomotive ni zapazil ničesar ter vozil naprej. Šele na postaji Benha je zapazil ogenj in zavrnil ter s signali ustavil vozeči vlak.

Številni potniki so našli smrt, ko so skušali skriti iz gorčih voz.

Noglica vlaka je povzročila velik prepih in vozovi so se hitro uneli.

Egiptanski prometni minister je izjavil, da znaša število ponesrečenih 41.

Neoficijalna poročila govore o večjem številu žrtev.

BUKAREŠTA, Romunsko, 30. aprila. — Ko je bil razpuščen parlament, so se vršile po tukajšnjih ulicah velike demonstracije.

Prebivalstvo je nazdravljalo novi španski republikani.

CHESTERTON KRITIZIRA AMERIKO

Pravi, da je to dežela barbarstva, z nečednimi poslopji ter prohibicijo. New York je naravnost "grozen" za inozemce ter domače.

LONDON, Anglija, 30. aprila. — Gilbert Chesterton, znani angleški pisatelj in satirik, ki se je pred kratkim vrnil iz Amerike, je izjavil, da se je vrnil iz druge civilizacije oziroma barbarstva, kot pač hočete zvati to deželo.

— Prohibicija, nečedne stavbe, rigorozne postave Tennessee-ja so napravile nama porazen vtis, — je izjavil. — New York mora preplasti ne le inozemca temveč tudi domačina.

— Bil sem v Tennessee-ju, — je nadaljeval Chesterton, — kjer je navada, da se ljudje streljajo in se smatrajo za gentlemane.

Imenujte to barbarstvo ali kavalirstvo, isti duh bojevitosti prevladuje vsepovsod.

Glede prohibicije je izjavil govornik, da bo povzročila Ameriki katastrofo.

— Nikakih gostiln ni v Ameriki, — je rekel govornik, — a plač je dosti. Alkoholični prečiščeni židovam še bolj kot kdaj v prejšnjem času. Pogosto je povsem normalno, da obiskujejo deklice, stare po 16 let, plesno dvorano ter pijejo alkoholne pijače.

NAPAD NA POSTOJANKE NA MADEIRI

Čete so bile že izkrcane na Madeiri. — Vsi angleški podaniki so se podali na varno.

LIZBONA, Portugalska, 30. aprila. — Pozno večeraj zvečer došla poročila iz neuračnega vira pravijo, da je portugalska bojna ladja obstreljevala Funčal, glavno mesto Madeire, in da so se čete izkrcale. Poročilo je poslal poveljnik brodevca, ki je zasidran tamkaj.

V Lizboni krojijo poročila, da so se že pričela pogujanja glede prodaje in da razmišljajo o pogojih.

Velika tajnost obdaja kaznino ekspedicijo, katero je opremila portugalska vlada.

Dospela so le kratka poročila, da se niso v Funčalu završili še nikakoli boji.

Angleški konzul v Funčalu je obvestil angleško poslanstvo, da so odšli z otoka vsi angleški podaniki.

Vse zveze so prekinjene, in najstrožji molk vlada glede tamošnjih razvojev.

ČUDEŽNA REŠITEV

DETROIT, Mich., 29. aprila. — Kot se je nahajal letalski poročnik Ernst Walburton visoko v zraku, je začel zrakoplov goriti. Pri skoku se mu je vnelo tudi padalo. Z gorčim padalom se je spustil na zemljo in ostal nepoškodovan.

PILSUDSKI SE JE VRNIL

Poljaki so prepričani, da je zopet kaj novega zasnoval, kot dozda še vedno, kadar se je umaknil v samoto.

VARŠAVA, Poljska, 30. aprila. — Poljski maršal Joseph Pilsudski se je vrnil s portugalskega otoka Madeire, kamor je bil odpotoval pred par meseci po nasvetu svojih zdravnikov.

Kakšni so njegovi načrti, se zaenkrat še ne ve. Njegovi prijatelji vedo le toliko, da maršal vedno, kadar se umakne v samoto, zasnuje kaj posebnega.

Predno se je bil leta 1926 povzpel k moči, je preživel več kot leto dni v svoji priprosti vili blizu Varšave. Tiko redkokdaj so ga videli in tak malo je bilo slišati o njem, da si ga politiki sploh pozabili vpoštevati v svojih kalkulacijah.

Pojavil se je pa z namernimi načrti, in vse je šlo kot po maslu. Zato ni čuda, da se zdaj vsi vprašujejo, kaj je možak zasnoval.

Vladna stranka ima v Sejmu (poljskemu državnemu zboru) 247 zastopnikov. Vseh skupaj jih je 444. Za izpremembo ustave je potrebna dvetretinska večina.

ODGOVOR NA OČITANJA

Načelnik Rdečega Kriza v Managvi pravi, da so očitanja mehiškega vseučiliškega profesorja brez vsake podlage.

WASHINGTON, D. C., 30. aprila. Ernest J. Swift, ravnatelj Rdečega Kriza, ki je vodil po potresu v Managvi akcijo, je odločno zavrnil očitke mehiškega vseučiliškega profesorja Toledana, da so ameriški mornariški vojniki plenili po mestu.

— To so izmišljotine — je dejal, — to so zlobni očitki. Nobenega ameriškega vojaka nisem videl pleniti. Reči moram baš nasprotno. Storili so vse, kar so mogli, samo da so ščitili lastnino.

Domači stražniki so ranili osem roparjev, enega pa usmrtili. Nihče pa ni bil ranjen oziroma usmrčen od ameriških mornariških vojakov. Par blagajn je bilo razstreljenih, toda razstrelili so jih izžinjirji in sicer na zahtevo lastnikov, ker niso mogli drugače do svojega denarja oziroma vrednostnih papirjev.

Mornariški častniki sploh niso hoteli komentirati poročil mehiškega časopisja.

JUGOSLAVIJA BO DOBILA POSOJILO

PARIZ, Francija, 30. aprila. — Danas so bila zaključena pogajanja glede posojila, ki ga namerava vzeti Jugoslavija od raznih evropskih držav. Posojilo bo znašalo osemsto milijonov frankov (približno dvaintrideset milijonov dolarjev). Francija bo posodila petsto milijonov frankov.

PET ZAMORCEV ZGORELO

CLAKSVILLE, Tenn., 30. aprila. — V tukajšnji bližini je izbruhnil požar v gospodarskem poslopju, kjer se je nahajalo pet zamorcev. Vseh pet je zgorelo.

POLOŽAJ V CENTRALNI AMERIKI

Splošni položaj v Nicaragvi in v Hondurasu miren. — Dva Amerikanka utonila. — Potres je stal \$15,000,000.

WASHINGTON, D. C., 30. aprila. Podadmiral Clair Smith, poveljnik mornariških sil v centralni Ameriki, je sporočil mornariškemu departamentu, da je imela narodna garda zopet spopad z vstaši pri Lake Creek, pri čemur so izgubili vstaši štiri mrtve ter tri ranjene.

Nadaljno poročilo pravi, da je položaj v Nicaragvi in Hondurasu v splošnem miren. Kanonski čoln Sacramento je bil odpoklican.

Dve letali sta pristali v Managvi, da pomagata domači gardi.

Pri delu za nicaraski predor sta utonila dva delavca.

Rdeči križ je prispeval \$100,000 za zdravila, medicine in druge potrebščine, javlja Ernest Swift, nadomestujoči ravnatelj Rdečega kriza.

Potres je povzročil za petnajst milijonov dolarjev škode.

ONIM. KI SO NALOŽILI DENAR V BANK OF UNITED STATES V NEW YORKU

Joseph A. Broderick, državni bančni superintendent, namanja, da bo državni bančni departament razposlal vsem onim, ki so naložili denar v Bank of United States oziroma v njenih podružnicah, posebne listine, na katerih bodo morali izpričati, koliko jim omenjena banka dolguje. Tozadevne listine bodo razposlane dne 6. maja oziroma par dni kasneje. Poslane bodo le onim, o katerih je državni bančni departament poučen, da so imeli denar na omenjeni banki. Vložniki, ki ne bodo dobili take listine, morajo sami doprinesiti potrebne dokaze, kdaj in koliko denarja so vložili. Listine je treba poslati najkasneje do 29. junija oni podružnici banke, s katero so poslovali.

Vložnikov oziroma unikov je pri-

"IZVESTJA" SO NAPOVEDALA BOLJŠE ČASE

Kapitalistične dežele izpreminjajo svojo politiko napram Moskvi. — Razvoj prijateljskih trgovskih odnosov bo vsem koristen.

MOSKVA, Rusija, 30. aprila. — Novi trgovski dogovor med sovjetsko Rusijo ter Italijo je napočil boljše čase Rusiji, predvsem pa list "Izvestja", da govori o boljših časih za vse prizadete.

Kapitalistične dežele so opustile svoje načrte za gospodarsko blokado in so sklenile zasledovati politiko gospodarskega zblizanja.

Kljub razliki v političnih in gospodarskih sistemih ni nobenega vzroka, da bi si stali nasproti obe stranki v gospodarskih zadevah.

— Mi ponavljamo, — se glasi nadalje v članku, — če nam bodo delali naši nasprotniki težave v izvršenju naših socialističnih industrij, ne bomo mogli sodelovati z njimi.

— V evropskih deželah je opaziti napram sovjetski Rusiji novo tendenco.

Opažajo, da se Rusija boljše razvija s sodelovanjem, kot pa z nasprotovanjem. Mirni trgovski odnosi so boljše kot pa politika intervencije.

MEHIKA PRIPRAVLJENA NA 1. MAJ

MEXICO CITY, Mehika, 30. apr. Jutri bo na nogah tri tisoč policistov, da bodo preprečili morebitne nemire ob priliki praznovanja delavskega praznika. Komunisti so najavili javno zborovanje na trgu Santo Domingo, pa niso dobili tozadevnega dovoljenja.

blizu štirideset. Dela je ogromno, in vsled tega prosijo oblasti sodelovanja vložnikov in drugih upnikov.

DENARNA NAKAZILA

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	
Din 500	\$ 9.35
Din 1000	\$ 18.50
Din 2500	\$ 45.75
Din 3000	\$ 54.60
Din 5000	\$ 90.50
Din 10,000	\$ 180.00

V ITALIJO	
Lir 100	\$ 5.75
Lir 200	\$ 11.30
Lir 300	\$ 16.80
Lir 500	\$ 27.40
Lir 1000	\$ 54.25

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam pismenim potom sporazume glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino 75c.

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone BARclay 7-0380

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00.		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3875

ANGLEŠKI PRORAČUN

Angleški državni zakladničar Snowden je s svojim proračunom za bodoče fiskalno leto prijetno presenetil angleške davkoplačevalce. Sprva se je namreč domnevalo, da bo treba davke znatno zvišati, da bo mogoče pokriti primanjkljaj v znesku sto petindvajsetih milijonov dolarjev. Te domneve so se pa izkazale kot neutemeljene.

Prizadeti bodo le lastniki avtomobilov, kajti davek na gazolin bo zvišan.

Angleži so s tem zadovoljni in pravijo: — Tisti, ki si lahko avtomobil privoščijo, zamore tudi za gazolin nekoliko več plačati.

Novi davki niso prizadeli niti tobaka, niti piva, pa tudi dohodninski davek ni bil povišan.

S spretnostjo, ki je lastna le največjim finančnim ženjijem, se je Snowden posrečilo pokriti primanjkljaj, ne da bi bilo treba davkoplačevalcem poseči globlje v žep.

Iz dolarskega fonda, ki je naložen v New Yorku za oporo angleške valute, ter je v sedanjem času nepotreben, je vzel sto milijonov dolarjev.

Nadalje je naročil angleškim bogatinom, ki so imeli navado plačati začetkom fiskalnega leta polovico dohodninskega davka, naj ga zdaj plačajo tri četrtine. S tem je prihranjenih nadaljnjih petindvajset milijonov, in deficit je pokrit.

Proračun je bil po vsej Angliji pozdravljen z velikim veseljem, ter je povečal že itak veliko Snowdenovo popularnost.

Edinole toriji so začeli divjati. Snowdenov govor je vseboval tudi bojni klic, katerega ni bilo mogoče preslišati.

Konservativecem, ki se zavzemajo za visoko carino, je napovedal vojno do skrajnosti.

Rekel je, da je Anglija postala velika in močena edinole vsled proste trgovine ter navedel kot svarilen vzgled one države, ki so se obdale z visokimi carinskimi plotovi.

Prav posebno je opozoril na Ameriko, ki ima v svoj državni zakladnici nad sedemsto milijonov dolarjev primanjkljaja.

Angleški bogatini so tudi vsled tega zelo vznemirjeni, ker bo po preteku par let zvišan davek na posestva. Od vrednosti vsakega funta šterlinga bo treba plačati po en pence.

Največji angleški bogatini in veleposestniki so zbrani v zbornici lordov, proti načrtu pa ne bodo mogli ničesar storiti, ker v finančnih zadevah nima zbornica lordov nikake pravice vetiranja.

DOM SLEPIH V LJUBLJANI

J. R. E. M. S.

Poročam dragim rojakom, da je znašel Ameriški fond za zgradbo Doma slepih koncem decembra 1930 Din. 524,825 K tej vsoti pride še poštne stroške \$21.00 " 1,187 Skupna vsota Din. 526,012

Dolgo časa smo stali na mrtvi točki, a sedaj se bo vendar enkrat pričelo z resnim delom. Kakor pri vsakem velikopoteznem podjetju, treba je tudi pri tej stvari mnogo previdnosti, da se z razpoložljivimi sredstvi ne spravimo v kako zaganato, ki bi utegnili vso delo in sadove dolgoletnega truda uničiti.

Šel sem osebno k banu dr. Marušiču, mu natančno razložil celo zadevo in ga vprašal, na kakšen način bi bila država pripravljena podpirati društvo Dom slepih itd. Dr. Marušič je kazal toplo zanimanje za celo zadevo in mi obljubil, da bo poveril stvar dr. Dolšaku, uradnemu uradu za socialno politiko. To je tudi storil.

Dr. Dolšek me je povabil na razgovor, kojega rezultat je bil, da je bila sklicana na 30. marca v banko palačo anketa, pri kateri so bili poleg bana dr. Marušiča in dr. Dolšaka navzoči sledeči:

predsednik društva "Dom slepih", stolni župnik in kanonik dr. Tomaž Klina, Ljubljana;

dr. Mavrič Rus, bivši zdravstveni svetnik in mestni fizik;

Janko Jeglič, šolski ravnatelj v P.;

Minka Skabernetova, profesorica;

dr. Milutin Zarnik, magistratni ravnatelj;

Josip Rems, posestnik v Mostah;

dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik.

Pri tej priliki se je najprej prebralo pismo, ki ga je poslal iniciator ideje za zgradbo Doma slepih Mr. Walter Predovich banu dr. Marušiču. To pismo je bila nekaka dobra podlaga za nadaljni potek ankete.

Vsebinska je bila sprejeta z burnim odobravanjem.

Zanimanje vlade za celo zadevo je postalo še večje, ko smo banu povedali, da smo kupili velik kompleks (12.000 kvadrat. metrov) od barona Codelli in sicer kvadratni meter po 30 dinarjev. Baron nam je od kupne vsote še odstopil 10.000 Din za stroške. Plačanih je bilo za celotno zemljišče tedaj Din 350.000. K temu znesku je prispeval Ameriški fond dosedaj Din 125.000.

Kakor zgoraj izkazano, znašel je Ameriški fond Din. 526,012 po odbitku porabilnega zneska za kupnino sveta " 125.000 Znaša fond danes Din. 401,012

Tukaj prinašam besedilo kupne pogodbe; prosim, da jo vzamejo dragi Ameriški rojaki, ki so pokazali s svojimi prispevki za ta blag namen, veliko srčno kulturo, na znanje. Lepa jim hvala; naj vztrajajo pri zveštem delu in nabirajo darove za najbednejše med bednimi, ako jim je to v teh kritičnih časih še mogoče. Hvala pa tudi Glasu Narodu, ki je zmiraj dal rad svoje predale na razpolago, kadar se je šlo za agitacijo za to dobro stvar. Ne smemo pa pozabiti Mr. Walter Predovicha, ki ni odnehal in ne odneha, dokler se ne doseže zaželjeni cilj, da bo postavljen Dom slepih.

Dom bo zidan v paviljonskem sistemu in sicer za moške, ženske in otroke. Za otroke bo še posebna šola. Ban dr. Marušič je odredil, da izdela državni gradbeni inženir potrebne načrte in proračun. Ni samo dosti, da se spravi slepce pod streho, treba bo skrbeti tudi za njih prehrano itd. Najbrže se bo obdavčilo občine Dravske banovine, ker drugače se ne bi zamoglo dobiti potrebnih sredstev v dosegu drugega namena.

Poslov. št. 9487. — Dne 7. jan. 1931.

Kupna pogodba.

K meni doktorju Kuharju Andreju, notarju v Ljubljani prišli so dne 7. januarja 1931 meni osebno znani gospodje: Codelli Anton (baron) von Fahrenfeld, veleposestnik in kodoljevec, graščak pri Ljubljani, t. j. prodajalec, in doktor, Klinar Tomaž, stolni župnik in Jeglič Janko, šolski ravnatelj v po-

koju, oba kot po pravih izkazani zastopnika društva Dom slepih, s sedežem v Ljubljani, kot kupca, in dogovorili in sklenili so, pričo mene notarja sledečo Kupno pogodbo:

Prvič: Gospod Codelli Anton (baron) von Fahrenfeld, prodaja in izroča zase, za svoje dediče in pravne naslednike društvu Dom slepih v Ljubljani od svojega pod vlož. št. 663 deželne deske Kranjske kat. občine Udmat vpisanega veleposesta obremenjenega z vezjo fidejkomisa, eden del omči vpisane parcele št. 179.1 njive pod kat. obš. Udmat, ki dobi vsled delitve označbo parcele št. 179.1 in sicer oni del, ki leži med cesto, ki vodi iz Ljubljane na most čez Gruberjev kanal v Stepanji vasi, in med Gruberjev kanal in sicer v površini 12.000 kv. m to je: dvajsetstisoč štirijskih metrov, vse kakor leži in stoji, vso površino za dogovorjeno kupno ceno 350.000 Din, to je: tristošestdesetstisoč dinarjev v polno, izključljivo in nepreklicljivo last ter dovoli odpis prodanega dela parcele št. 179.1 označenega s parcelno števil. (bo nova) od prvotne vloge prenos na novo vlogo in tam vključbo lastninske pravice, za društvu Dom Slepih v Ljubljani precej po podpisu pogodbe.

Drugič: Društvo Dom slepih v Ljubljani, zastopano po svojem predsedniku dr. Klinarju Tomažu in po svojem blagajniku Jegliču Janku, kupi gori opisani del parcele št. 179.1 njive kat. občine Udmat, ki dobi vsled delitve označbo parcele št. (bo nova). Vsekarer stoji in leži, z dobro znanim mejami za dogovorjeno kupnino 350.000 Din, to je: tristošestdesetstisoč dinarjev. Od te kupnine prejel je gospod prodajalec povodom ustnega dogovora delni znesek Din 5000, t. j. petstisoč dinarjev, katerih prejem s tem mesto pobotnice potrdi. Ostala kupnina v znesku 345.000 Din t. j. tristošestdesetstisoč dinarjev pa se sporazumno založi pri Ljudski posojilnici v Ljubljani na ime gospoda prodajalca, vendar s to omejitvijo, da sme gospod prodajalec s to vsoto konečno veljavno razpolagati kakorhitro bo prodani svet razbremenjen vezi fidejkomisa, in vzi aragorne reforme ter bremenprosti opis omogočen.

Tretjič: Kupec zavezan je kupljeno parcelo napram ostalemu posestvu gospoda prodajalca tako ograditi, da ne bo njegova živina mogla uhajati na kupljeni svet in delati tam škode.

Četrtič: Gospod prodajalec zavezuje se prodani del navedene parcele izročiti v poset in užitek kupcu takoj, in mu prepustiti prosto razpolaganje, zlasti tudi radi pričetka in nadaljevanja: nameravanih zgradb te se zaveže preskrbeti pri volitev fidejkomisne oblasti in agrarne oblasti ter od vključitvenih upnikov za bremenprosti odpis tekom šestih mesecev od danes dalje računano.

Petič: Stroške te kupne pogodbe, kolektivne državne in banovinske takse in stroške ureditve zemljiške knjige nosi kupec. Gospod prodajalec pa nosi stroške za bremenprosti odpis glede vključitvenih bremen in glede vezi agrarne reforme in vezi fidejkomisa.

Šestič: Pogodnika odpovesta se pravici izpodbijati to pogodbo radi prikratke nad polovico prave vrednosti.

Sedmič: Ugotovi se, da na prodani parceli temeljem pogodbe z dne 18. julija 1922 knjižena služnostna pravica vporabe takozvane deponije enajst ne bremenit de facto na tej parceli in je tu napadeno vključitvena, ker se tiče le parcel ob Ljubljani št. 171.172 oziroma 171 kat. občine Udmat in 841.5 k. o. Stepanja vas. Gospod prodajalec zaveže se zemljiško knjigo sam urediti tako, da ta vključba ne bude ovirala čistega odpisa prodane parcele.

Osmič: Od te pogodbe izdasta se dva izvzina odpravka za vsako stranko po en odpravek. Sme pa se izdati poljubno število poverjenih ali navadnih prepisov na zahtevo vsakere izmed strank.

Devetič: Vsaki zmed pogodnikov ima pravico staviti tozadevni predlog na zemljiškoknjižno stvarbišče in na druge pri tem vpostev prihajajoče obziri glede ureditve v zvezi te pogodbe.

O tem sem napravil jaz notar notarski zapis, prebral ga strankam, ki so ga odobrile in sicer gospod Codelli Anton von Fahrenfeld in dr. Klinar Tomaž in Jeglič Janko po imenoma društvu Dom slepih v Ljubljani ter kajavile, da ustreza popolnoma njihovi izjavi volji ter so ga v navedeni lastnosti podpisale svojerodno pričo mene notarja.

Anton Baron Codelli von Fahrenfeld, s. r. Društvo Dom slepih v Ljubljani: Dr. Klinar Tomaž, t. j. predsednik, s. r. Janko Jeglič, t. j. blagajnik, s. r. L. S. Dr. Andrej Kuhar, notar, s. r.

Koliko se bo rabilo za projektirane stavbe danes ne morem poročati, ker je, kakor povedano, stvar v rokah gradbenega inženirja. Imamo pa vsega skupaj na razpolago šeststisoč, kar je pa seveda premalo, ako bomo hoteli urediti Dom kakor zahtevano.

Apeliram še enkrat na dobrosrčne rojake v Ameriki, da nam pomagajo v dosegu cilja. Dobro vemo, da jih muči gospodarska kriza, vendar naj se pa vsaj tisti, ki je še ne občutijo, odzovejo tej prošnji in prispevajo po svoji mogočnosti za blag namen.

Ameriški fond je naložen pri najvarnejšem denarnem zavodu Metropolitan hranilnici v Ljubljani. Ako bi se hotel kateri rojake, ki bi prišli letošnje poletje na izlet v domovino o vseh drugih podrobnosti informirati, naj se obrne na dr. Miljutin Zarnika, magistratnega direktorja v Ljubljani, ali pa na mene.

Gledališče—Glasba—Kino

KONCERT.

Naša priznana pevca-umetnika, tenorist BANOVEC in baritonist ŠUBELJ nas bosta zopet razveselila v nedeljo 3. maja v Slovenskem Domu na Irving Ave. v Brooklynu. Na splošno željo občinstva prirediti namreč koncert duetov in samospvov. Začetek je ob 3. uri popoldne.

Program je popolnoma na novo izbran. V prvem delu zapojeata dve pesmi našega odličnega slovensko-ameriškega pesnika in glasbenika Ivan Zornama, ki živi v Clevelandu in ki je znan našim ljudem, posebno po njegovih krasnih pesnjah. Skladbi se imenujeta "Nekje v Franciji" in "Pesem starca".

Zatem zapoje Banovec tri samospve, arijo iz opere "Tosca", "Metuljčka" in Pavčičevo "Pred durmi". Šubelj nam bo tudi zapel arijo iz opere "Carmen" ter dve krasni narodni "Marica moja" in "Kosa nje".

Po odmoru pa bosta dala sceno iz svetovno znane opere "Lovilec biserov" v maski in kostumu ter scenerijo, ki odgovarja omenjeni operi.

Višek koncerta bodo brez dvoma tvorili dvospevi slovenskih narodnih: "Oj Doberdob", "Pastir" itd. Naj omenim, da je pesem "Doberdob" nastala med svetovno vojno. Peči so jo naši slovenski fantje v strelskih jarkih, kot žalostinko za svojimi padlimi tovariši. Na dobrodobi planoti v Soški dolini, kjer so se bili najstrašnejši boji med bivšo avstro-ogrsko in italijansko armado, je izkvaril svet slovenskega naroda.

Zatem sledijo pesmi bolj šegavega značaja in tudi priljubljeni "Dalmatinski šajkaš" je na programu. Svetozar Banovec se bo s tem koncertom poslovil od nas, kajti koncem maja odpušča nazaj v staro domovino, kjer zopet zasede svoje mesto pri ljubljanski Operi.

Ne zamudite te zadnje prilike slišati obadva pevca skupno in posebita koncert v obilnem številu.

Poročevalec.

VSTAJA V HONDURAS SE JE IZJALOVILA

TEGUCIGALPA, Honduras, 30. aprila. — Predsednik Colindres je včeraj govori lpo radio ter rekel, da so bili pregnani vsi vstaki v ozemju pri Santa Barbara. Po njegovem zatrdilu, da vstajem uveljavljen popoln mir. Vstaji so bili poročeni na severni obali, dočim se glavni vstaki niti ni posrečilo zavesti mesta San Pedro Sula.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik od 8.30 dop. do 6. popoldne.

Za večjo udobnost svojih klientov, vsak ponedeljek od 7. ure zvečer.

Poslužujemo se vsi brez izjeme te stare in stanovite domače banke.

Peter Zgaga

Slavna italijanska baletna primadona Rerrito, ki je bila pred dobrimi 65 leti na všku svoje slave, je gojila vročo željo, da bi prišla k papežu v avdienco. Pij IX. pa takim zvezdam ni bil posebno naklonjen, saj se ne spodobilo, da bi sprejemal papež v avdienci baletne plesalke. Ker pa je ni odnehal z moleodvajanjem in ker so njeni vplivni prijatelji neprestano nadelovali vatikanske kroge, naj vendar izpošljujejo plesalki avdienco pri papežu, je slednji končno sklenil Rerrito sprejeti.

Določen je bil dan avdience, toda papeža je napadel kot nalašč hud revmatizem in bil je zelo slabe volje. Navzlic temu je pa delal prijazen obraz in s plesalki je govoril o posvetnih stvareh, češ, da so minljive in da je samo nebeska slava večna. Plesalka je bila globoko ginjena, pokleknila je pred sv. očeta in vzključila: — Ah, ko bi imela trdno vero Vaše svetosti! — V tistem hipu je pa papež začutil silno bolečino v nogi in poslušal je bila, da je vzdihnil: — Ah, da, draga hči, če bi jaz imel tvoje noge, bi bila nama obema pomagano!

Nas je pet bratov in vsak ima eno sestro, — je rekel rojak. — Torej je vas deset? — Kaj še! Vseh skupaj nas je šest.

Tu je vaša soba, gospod. In kdaj naj vas zbudim? — je vprašala gospodinja. — Kadar bom ležal doma, me sploh ni treba zbuditi. Če bom pa ležal na sopleh, me zbudite takoj, čim me najdete.

V nekem malem mestu je prišlo dekletce iskat zdravnika za svojega bolnega očeta. Zdravnik je takoj odšel na označen naslov, dekletce je pa teklo za njim.

Naneslo pa je, da so v veži sosednje hiše imeli ravno mrliča na parah za pogreb in zdravnik je stopil v tisto vežo. Dekletce je pa zaklicalo: — Gospod zdravnik, ne tukaj, ampak zraven — tukaj ste vendar že bili!

Povejte mi, kaj je demokracija, — je vprašal profesor. — Demokracija je pravljica o tem, da imajo vsi ljudje enako pravice.

Banovec in Šubelj mi poročata, da si je brihtna Marjanca na sledeči način tolmučila program koncerta, katerega priredita v nedeljo 3. maja v Slovenskem Domu v Brooklynu, ob 3. uri popoldne:

Nekje v Franciji se je oglasila Pesem starca.

Trenutek nato pa je zažvižgal papagaj Indian Love Call, katerega je pobral po radiu.

V tem času sta stala Banovec in Šubelj Pred durmi vsa mokra, kajti Tosca ju je polila z neko čudno tekočino.

Kakor Metuljček pa je odfrfotal R. Banovec do črnolase ljubice Carmen in je žalostno zastokal: Marica moja!

Obšli ga je bridko Kesanje. A. Šubelj se je podal po temeljtem Odmoru kot Lovilec biserov neznanokom. Sledil mu je Banovec.

Ker je iskanje biserov zelo nevarna stvar, sta po dolgem premišljevanju sklenila, da nastopita v maskah in kostumih.

Ker pri iskanju nista imela sreče, sta globoko vzdihnila: Oj Doberdob!

Pastir je žvižgal na piščalko Dalmatinski šajkaš, ne daleč od njiju. Baritonist se je otreseel skrbi, odkasljaj, potkal na okence svojega dekleta in ji pritaženo zašepetal: Odpiraj dekle kamričo!

Tenoris: pa se je vdal v svojo bridko usodo, si začel puliti lase in tulil kakor lev v puščavi: Sem se oženil, se kesam!

Pri klavirju je Miss Kingsley izgubila zavest. Pa naj še kdo reče, da naša Marjanca ni brihtna.

Ne vznemirjajte se zaradi nočisto kožo

Severa's Ekko odpravi močni prah, belčice, pomaga odpraviti mraz, pušča kožo gladko in zdravo. Zanesljivo 50 let. V vseh lekarnah. Vzorac ZASTONJ. Pišite W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. Rabite Severa's Skin Soap za prijetno kožo.

SEVERA'S ESKO

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE SO RAZPRODANE

Sprejemamo pa članarino za bodoče leto. Članarina znaša \$1.—

Člani dobe potem knjige po pošti naravnost iz Ljubljane. Uprava "G. N."

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki! — Naročajte gal

KDOR SE NIMA SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

ZA LETO 1931

CENA 50c

Po zanimivem čitivu presega vse dosedanje.

BLAZNIKOVE PRATIKE

za leto 1931

CENA 20 CENTOV

Naj naroči, dokler jih imamo še v zalogi.

"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York City

NOVO FAŠISTOVSKO NASILJE NA VIPAVSKEM

V zadnjem času so pričeli fašisti z novimi sredstvi zatirati slovenske ljudstvo in zlasti podeželsko inteligenco. — Aretacije trgovcev v Ajdovščini. — Demonstracije na meji.

Goriški pokrajinski tajnik Avenanti je sestavil izjavo, v kateri je naglašal, da slovenske duhovščine v Judijski Krajini nihče ne preganja. To izjavo je vele razmnožiti in razposlati v vsa slovenska mesta in vasi. Krajevnim fašistovskim oblastem je naročil, naj fašisti to izjavo predložijo vsem znanim Slovincem in naj jih prisilijo, da jo podpišejo. Le malokdo je doslej podpisal takšno izjavo, kdor pa je ni, je bil ali aretiran ali vsaj posvarjen.

Tako so ajdovski fašisti predložili takšno izjavo v podpis tudi dr. Fornazariču in nekaterim drugim znanim Slovincem v Ajdovščini. Le eden izmed njih je izjavo podpisal, ostali je niso hoteli. Zaradi tega so se fašisti perfidno maščevali. Niso nastopili neposredno radi tega, ker jim domačini niso hoteli podpisati izjave, temveč so si izmislili podlo zvijačo.

13. aprila ponoči so si izmislili so narisali na razne trgovine v Ajdovščini napise: — Živela Jugoslavija! — Naslednjega dne pa so fingirali zaradi tega veliko razburjenje in takoj obtožili lastnike trgovin in druge znane ajdovske Slovence izdajstva. Posledice niso izostale.

Karabinerji so aretirali: odvetnika dr. Fornazariča, notarskega kandidata Jožeta Jurca trgovca Valiča, Franja Rušto, trgovca in bivar-

šega učitelja Janeza Feiglja, trgovca in mesarja Stanka Logarja, trgovca Franja Furlana, Doreta Kaiserja in peka Širca. Pet uglebanih ajdovskih intelektualcev, ki so se pravočasno izvedli o tej najnovejši perfidni fašistovski provokaciji, je neznano kam izginilo. Karabinerji in politični agenti, finančni stražniki in milicijski so preiskali vso gornjo Vipavsko dolino, ves Čaven in Nanos, a ubežnikov niso našli.

Aretirance so karabinerji uklenjene odpravili v tržaške zapore. Njihovo točno bivališče še vedno ni znano. Ajdovski fašisti so dejali, da jih bodo tirali pred posebno sodišče v Rim. Pretnje črnosrajčnikov in "rdečih hudičev" na nedeljskem shodu v Gorici so se torej pričele uresničevati. V Ajdovščini vlada pod vplivom teh najnovejših dogodkov grobna tišina. Prebivalstvo obupuje.

S Cola poročajo, da so se v Idriji preteklo nedeljo zbrali fašisti z namenom, da se odpravijo na mejo in tam uprizorijo demonstracije proti Jugoslaviji. Dež in sneg pa sta preprečila njih zlobne namere. Zaradi tega so se zatekli v idrijske gostilne, kjer so se opijali in nato junaško razbijali stole, mize, stenske in kozarce. Žalostno pri vsem tem je to, da je moralo stroške in škodo poravnati vodstvo idrijskih rudnikov.

LASTNO ŽENO JE UGRABIL

Budimpeštanski lesni trgovec Štefan Schmergel, ki ga je bila njegova komaj 18-letna žena Klara zapustila po kratkem skupnem življenju, je hotel na veliko nedeljo na svojvrsten način vzpostaviti zakonsko skupnost. V noči od sobote na nedeljo se je odpeljal z avtomobilom v spremstvu svojega brata in dveh prijateljev, med katerimi je bil tudi znani boksarski mojster Erdos, v Madžarsko Subotico, kjer živi njegova mlada žena pri svoji sestri. V nedeljo sta šli bivša Schmergelova žena in njena sestra v kavarno in ko sta se vračali, je planil Schmergel proti svoji bivši ženi, jo dvignil in odnesel v avtomobil, ki je nato jadno odredral proti Budimpešti. "Rop" se je izvršil tako urno, da ni nič pomagala intervencija nekega gospoda iz ženske družbe. Boksar Erdos je na njem preizkusil svojo moč in gentleman se je zvrnil po tleh.

Sestra odvedene žene je takoj po dogodku stekla na policijo in naznanila, da je bila mlada žena odvedena s slo. Na meji Budimpešte je sprejel vozilo oddelek stražnikov. Schmergel je moral izstopiti in se izkazati. Izpovedal je, da ne more živeti brez svoje žene in da jo je z nasilnim ugrabljenjem hotel prisilit k zopetni zakonski skupnosti. Ker pa je žena rekla, da neče več živeti z njim, so jo poslali nazaj v Madžarsko Subotico, proti moči in njegovim spremljevalcem pa so vložili kazensko ovadbo zaradi nasilnega ugrabljenja. Schmergel se je oženil s Klaro šele pred 8 meseci, toda kmalu po poroki je prišlo med moštem in ženo rodbino do spora, zato so Klarini sorodniki vložili tožbo in zahtevali ločitev. Mož je na policiji povedal tudi to, da je bila njegova bivša žena izprva zelo ogorčena, potem pa je zahtevala, naj ugasnejo luči, da se naltici in končno se je moči polaskala zaradi njegovega pogumnega nastopa...

"POKLIC" ANGLEŠKEGA KRALJA

Kakor po vseh deželah tako štejejo ljudi letos tudi na Angleškem. Za nobeno stvar pa se javnost na Angleškem ne zanima toliko kakor za to, kaj bo zapisal angleški kralj v rubriko "poklic".

Pri zadnjem ljudskem štetju je namreč angleški kralj izpolnil anketno rubriko tako-le: "Jurij Windsor, kralj Velike Britanije in severne Irske, cesar Indije".

Kraljica Mary pa je napisala: "Mary Windsor, gospodinja". Tudi soprogo vojvode yorškega je napisala v omenjeno rubriko "gospodinja".

ČLOVEK JE TISTO KAR JÊ... in Električna Refrigeracija Vam Bo Nudila Boljšo Hrano

SAMI sebi ste dolžni najboljšo in najprimernejšo hrano, ki vam jo dovoljujejo vaša sredstva... to pa vključuje tudi Električno Refrigeracijo.

Jedi, ki ostanejo pretople, se večkrat pokvari, dasi še znatno ne izpremeni svojega okusa. Utegnejo biti nevarne. Nizka, enakomerna temperatura modernega Električnega Refrigeratorja, vam jamči, da hrana, ki dospe v popolnem stanju do vaših vrat, dospe v istotakem dobrem stanju tudi na vašo mizo.

Zvišajte svojo uspešnost z boljšo hrano — električno refrigerirano. Stroški so nizki. Naš lahak plačilni načrt vam bo dovolil ugodna odplačila. Obratni stroški Električnih Refrigeratorjev novih vzorcev so razveseljivo nizki.

Boljša hrana bo napravila iz vas bolj zdravega človeka. Zajamčite si to potom Električne Refrigeracije.

Kupite Električni Refrigerator

Copelands, Frigidaires, General Electrics, Kelvinators
v naših prodajalnah

The New York Edison System

Edison
President

The New York Edison Company Brooklyn Edison Company, Inc.
The United Electric Light and Power Company
New York and Queens Electric Light and Power Company
The Yonkers Electric Light and Power Company

KAKO ŽIVI MASARYK

V češkem listu "Prirodni lékař" je objavil dr. Storch-Mariena sledeči pogovor s predsednikom čehoslovaške republike Masarykom:

— Ko sem se vrnil po vojni domov, — pripoveduje Masaryk, — sem ves presenečen opazil, kako zelo so se postarali moji znanci in prijatelji. Takrat sem se domislil, da sem se moral postarati tudi jaz. Poznam star hrast, o katerem pripovedujejo ljudje, da je star nad 900 let. Kako močno in zdravo mora biti to drevo! Starost tega drevesa prav nič ne moti, ampak še vedno poganja novo listje. Ali ne bi mogel tudi človek doseči take starosti? Dočakati 100 let — to ne bi smelo biti nič posebnega.

Jasno je, da se tako visoka starost ne da doseči z umetnimi sredstvi, pač pa je mnogo odvisno od tega, če živimo na soncu in zraku, če pametno jemo in pijemo, če nismo spolno bolni, predvsem pa, če delamo telesno in duševno. Človek mora imeti celo skrb, če hoče ostati zdrav, in nikdar ne sme izgubiti izpred oči živega stika z življenjem in interesa za življenje. Mi merimo življenja navadno le po dolgotrajnosti, nikdar pa ne cenimo in vpoštevamo njegove globine in veličine. Mi več premišljujemo o tem, kako bi si življenje podaljšali kakor pa o tem, kako bi ga poglubili.

Mnogo ljudi se stara, ker nočejo nič več delati. Toda ne starajo se ne pomeni le: ohranjati se, ampak to pomenja notranjo rast. Jas vedno pazim, kako se staram, in vedno nazorujem svoje duševne zmognosti.

Tudi za svoje telo skrbim. Če bi šlo po moje, bi poskušal shajati tudi brez zdravnikov; toda kdor tega ne razume da se sam briga za svoje zdravje, mora pač zdravnikom zaupati. Izobražen človek mora samega sebe opozoriti, posebno svojo hrano — to namreč ni materializem, ampak tisti je materialist, ki na to noče misliti, ampak vse je in pije brez mere, kar si počuti. Zato je važna predvsem zmernost! Jesti je treba mnogo manj kakor navadno jemo!

Jas jem trikrat na dan. Zjutraj

pojem najprej malenkost svežega sadja potem dve mehko kuhani jajci, nekaj surovega masla in vkuhanega sadja, včasih tudi košček slanine in pol škodelice čaja. Opoldne: par žlic čiste juhe, majhen košček mesa, potem mnogo prikuhe, nekaj malega sladkarije, sadje in črna kava. Zvečer sem vajen piti "buhtel", ki ga namočim v mleku, mleku pa je pridelanih par kapljic kave. To mi je dovolj.

Tudi svojim gostom ne dam mnogo več. Samo ribo dobe še pred mesom, drugega pa nič. Drugače cel dan nič ne jem, samo če imam goste, popijem ob petih popoldne čaj. Želodec se mora namreč tudi ob svojem času oddahni kakor vsak drug telesni organ, to pa dosežemo z lahkoto. Največ ljudi pa sili svoj želodec, da mora delovati do nezvesti.

Zdravniki že danes svare pred debelostjo. "Vampeži" nikdar dolgo ne žive, pa tudi lep ni tak debeluhar.

Glede pijače pa pripomnim, da žganja nisem nikdar v svojem življenju pil, pač pa pijem vino, ker sem rojen v vinogradnem kraju. Ko pa sem bil star 50 let, sem spoznal, da alkohol škoduje in od takrat naprej ne pijem več.

IZ ŽIVLJENJA BIVŠEGA ŠPANSKEGA KRALJA

Bivši španski kralj Alfonz XIII. je bil rojen 17. maja 1886 v Madridu, torej je sedaj v 45. letu. Rojen je bil še po smrti svojega očeta Alfonza XII., ki je umrl 3 dni prej, predno je dosegel svoje 28. leto. Takoj ob njegovem rojstvu so ga proglasili za španskega kralja, dokler pa ni bil polnoleten, je vladala nad njegovo mati. Ko je bil star 16 let, je prevzel vladno (17. maja leta 1902), štiri leta kasneje pa

se je oženil s princezino Eno Batbenberško, vnukinjo angleške kraljice Viktorije. Na dan poroke pa so mladi par napadli in le srečno nakučuje naneslo, da sta mlado poročena ostala živa.

Kralj Alfonz XIII. je imel 6 otrok, ki so pa večinoma vsi bolni. Najstarejši sin Carlos je gluho, drugi sin pa "krvavi". To bolezen je podedoval po svoji materi. Pravijo pa, da "krvavita" tudi oba najmlajša sinova. Hčerki pa sta stari po 22, oziroma 20 let.

Največja nesreča za bivšega španskega kralja Alfonza XIII. je bila nesrečna vojna z Marokanci, posledica te vojne pa je bila diktatura.

MENIŠKA REPUBLIKA

V informativni knjigi dr. G. A. Farmaleidisa "Sodobna Grčija" je tudi poglavje o verskih in cerkvenih razmerah. V Grčiji je 290 samostanov, v katerih prebiva 3872 menihov. Najzanimivejši so samostani na gori Athos. Ta gora, znana tudi pod imenom Ajlon Oros, kar pomeni sveta gora, je visoka 1953 m in ima na vrhu meniško republiko, v kateri je 20 utrjenih bizantinskih samostanov — mesta, 17 je grških, 3 si pa dele Srbi, Rusi in Bolgari.

Samostani so kot rečeno utrjeni, obdaja jih debelo zidovje in na prvi pogled bi človek mislil, da vidi pred seboj pravo srednjeveško trdnjavo. V samostanih pa so krasne cerkve, okrašene z najlepšimi slikami, knjižnice so polne bizantinskih rokopisov, saj je v njih 17.000 kodeksov, med njimi 3552 pergamentnih. Menihi žive strogo ločeno od zunanjega, posebno pa ženskega sveta in imajo dovolj časa, pa tudi energije, da se ukvarajo z znanostjo in umetnostjo. Na gori Athos pa najdemo tudi živo sliko srednjeveškega grškega cerkvenega življenja. Teh 20 samostanov tvori neodvisno meniško obdano ali nekakšno republiko, ki jo upravlja 20-članska "zbornica" odnosa zastopstvo samostanov z zakonodajno, izvršilno in sodno močjo. V cerkvenem pogledu je obdano odvisna od carigradskega patrijarhata, ne pa od cerkve grške države.

KAKO DOLGO MORE ČLOVEK BEDETI

Prof. Puetter objavlja v "Lipskih ilustriranih listih" zanimivo razpravo o vprašanju kako dolgo mora človek bedeti. — Občutke, ki je imel mož, ki je bedal nepretrgoma 115 ur.

Človek sam o sebi ne more nikoli z gotovostjo trditi, ali je trdno spal ali pa je samo dremal. Človek tudi ne more točno ugotoviti, kako dolgo je spal. Večkrat se nam zdi kratko, samo nekaj minut trajajoče spanje zelo dolgo, ker smo ves čas sanjali in videli v sanjah, toliko nenavadnega, da smo se zbudili v trdnem prepričanju, da smo spali dolgo.

V tem pogledu lahko opazujemo ljudi z največjim uspehom v vlaku. Večina potnikov ponoči v vlaku zaspi in na zunanjih znakih spečih sopotnikov lahko opazimo, da je njihovo spanje dokaj dolgo in tudi trdno. Ko se pa prebude, trdijo skoraj brez izjeme, da sploh niso spali ali pa da so samo malo zadremali. Vzrok tiči v tem, da človek spanja v vagonu ni vajen in da zaradi nerodnega položaja ne more pravilno ugotoviti, kako dolgo je spal. Običajni vrstni red 16 ur bedenja in 8 ur spanja se lahko pri zdravemu človeku izpremeni brez škode za zdravje tako, da človek 40 do 42 ur nepretrgoma bedi. Pri bedenju preko tega časa je pa že treba računati s škodo za zdravje. V Ameriki je postalo zadnje čase tudi bedenje nekakšen sport in rekord je znašal 83 ur.

S tem pa še ni bil dosežen uspeh francoskega častnika, ki je med vojno leta 1870 pri umiku od Orleansa vzdržal 84 ur brez spanja. Toda to je bilo bedenje v nujni sili. Pri prostovoljnem bedenju v znanstvene svrhe je vzdržal neki sportnik 90 ur brez spanja. Ta rekord je pa prekosil leta 1923 neki drugi sportnik, ki je prebedel nepretrgoma celih 115 ur. Mož je pozneje pravil, kako se je med bedenjem počutil.

Prvo noč začuti človek med 4. in 5. uro zjutraj hudo utrujenost, ki pa takoj izgine, čim se zdan. Drugo noč ga zelo peko oči in veke, kar je tako neprijetno, da človek misli, da ne bo vzdržal. Temu sledi občutek praznote v glavi, ki preide polagoma na vse telo. V tretji noči ne more več opravljati nobenega mehaničnega dela, niti pozorno slediti predavanju ali beležiti si karkoli. Vse te funkcije odpovedo človeku službo. Četrte noči se začne človek pri štetju utripov srca močiti že pri številu 20. Tej miselni indispoziciji se pridružijo še sanje v bedecem stanju, podobne bolj halucinacijam. Bedeči se mora izogibati sedenja kajti če le malo sede, ga takoj premagata spamec. Četrto noč more prebedeti samo, če neprestano hodi. Končno človeku živci odpovedo in pogreze se ne glede na svojo voljo v trdo spanje, podobno omedlevidi. Večkrat zadostuje samo nekaj ur trdega spanja, pa začno vsi organi zopet normalno delovati. Iz tega se da sklepati, da je samomor v bedenjem izključen, kajti organizem bi si tudi pri večjem odporu bedčega pomagal in zazibal končno samomorilnega kandidata v globoko spanje.

Vidimo torej, da ima bedenje praktičen pomen samo tam, kjer je nujno potrebno, torej tam, kjer

človek pod vplivom nagona samohrane pozabi na spanje in misli samo na svojo rešitev. Drugače pa bedenje nima praktičnega pomena, ker ga ne moremo izrabiti za koristno delo. Zato stori najbolje oni, ki se drži običajnega vrstnega reda — 16 ur bedenja in 8 ur nepretrganega, mirnega spanja.

KRVOLOČNOST INDIJANCEV

Ameriški Indijanec je bil tradicionalno opisan kot bojeviti in vojnioluben. Resnica pa je, da, ako so beli naseljenci pravično postopali z njim, kakor je to bil slučaj v prvi zgodovini Pennsylvanije, je bil Indijanec miroljuben, prijateljski in dober sosed. Le krutost in nepravilnost prvih belih naselencev ga je prisilila, da se je postavil v bran za svoje pravice in je tako pridobil sloves bojevitosti. Tako sodi Dr. Stirling, vodja urada za ameriško etnologijo v Smithsonian Institution. V nekem predavanju je ta znanstvenik navedel primere o načnu, kako so belokžci ravnali z Indijancem.

Ko je l. 1608 kapetan Smith iz nove naselbine Jamestown odpisal Harlowa na eksplozijo pokrajine ob Cape Cod in ko se je izkrcal, so Indijanci prišli nasproti, da ga pozdravijo. On pa je takoj dal ujeti petorico Indijancev in jih odpeljal na Angleško. L. 1614 je prišel drugi odposlanec Jamestown naselbine v isto pokrajino, da razvidi mogočnost naseljevanja. Indijanci so prijateljsko ga pozdravili. On jih je pa povabil na ladjo, tu jih zaklenil kar 24 njih in jih odpeljal, da jih proda kot sužnje Špancem. Eden izmed teh Indijancev je kasneje ušel in kapetan Dermer, ki si je hotel pridobiti prijateljstvo Indijancev, ga je pripeljal nazaj. Ali Indijanci so se bili spametovali in se niso hoteli niti pogovoriti z belokžci.

Splah Indijanci niso v splošnem bili posebno bojeviti po naravi. — Plemenca, ki so kasneje z največjo bojevitostjo odbijala prodiranje belokžcev, so bila ob prvi dotiki gostoljubna in prijateljska.

Nekatera plemena v velikih planotah so vodila čuden način vojskovanja kot sredstvo za pridobivanje osebne slave in zdi se, da mehiški Azteki so ravno razvijali naziranje, ki je bilo edino svoje vrste med Indijanci, namreč vojskovanje v svrhu zaslužka. Večina Indijancev pa se je ogibala bojevanju, če je bilo le mogoče, ali, če so bili prisiljeni v to, so postajali fanatični borci.

Vojskovanje med Indijanci ni bilo navadna zadeva vsega plemena, razun kadar je šlo za skupno obrambo. Skupina podjetnih mladih ljudi je organizirala vojno ekspedicijo. Vsakdo je lahko to storil in dobil toliko prostovoljcev, kolikor je hotel. Bojevanje se je vršilo večinoma potom zased in presenečenih napadov. Vojaske taktike ni bilo, dokler se niso učili od belokžcev koristi organiziranega bojevanja.

FLIS —

Special Interest Accounts

Vsak, kdor še nima vloge pri nas je vabljen, da se pridruži mnogoštevilnim našim vlagateljem, ker pri nas je denar VARNO naložen in ga zamo-re vsak vlagatelj dvigniti vsaki čas, brez vsake odpovedi, kar je v gotovih slučajih velike važnosti.

Vloge obrestujemo po 4%

in obresti teko od vsakega prvega v mesecu naprej in se pripisejo h glavnici vsakega 1. januarja in julija.

Sakser State Bank

DEPOSITORY OF THE STATE OF NEW YORK
65 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

: : : I G R E : : :
 RAZNE POVESTI IN
 ROMANI

216 West 18th Street, New York

Edela, drama v 4. dej.
Marta, Semjenj v Richmondu, 4
dejanja
Ob vojski, Igrokaz v štirih slikah
Tomčeve srajne na Miklavšev ve-
čer, Mladinska igra v petjem v
3. dejanjih
K. U. R. drama v 3 dejanjih s pred-
igro, (Čapek), ved.
Ezovizr, 5. dejanj, trda vezana ..
Veronika Debeniška, trda vez I
Za križ in svobodo, Igrokaz v 5.
dejanjih
Ljudski odmor:

lepe irido romana	3-
Musico vino	A
Musica avventurosa	B

Kaj to je stvarna situacija
Kako
Kako se potrađuje Magijom

210 West 10 Street
New York City

St. St. (Franklin D. Roosevelt) Street
School in national archives in
Washington, D.C. 20540

Črna na Koroškem, 19. avgusta v 4. delu
Črna na Koroškem, 19. avgusta v 4. delu
Črna na Koroškem, 19. avgusta v 4. delu
Črna na Koroškem, 19. avgusta v 4. delu

Sk 12. Vasovales
Nirvala pusti in miru (21-
rovnik). II. in III. stopnja po

1. State of New York

210 West 18 Street
New York City

100-443887-100

rovnik). II. in III. stopnja po

В "Глас Народа"

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GUY DE MAUPASSANT:

MRTVA

Blazno sem jo ljubil. Nočem vam pripovedovati o najini ljubezni. Ljubezen je zmerom enaka. Srečal sem jo in jo vrljubil. To je vse. Leto dni sem jo ljubil, blaznel sem v njenih objemih in vonj njene cibčke, zvok njenih besed me je opajal, da sem pozabil na dan in noč, da nisem več vedel, ali še živim na tej suhoparni zemlji ali ne.

In potem je umrla. Kako, tega ne vem, ne spominjam se več. — Nekega deževnega večera je prišla premočena domov in drugi dan je kašljala. Morala je leči. Kaj se je potem zgodilo — ne vem. Prišli so zdravniki, napisali recepte in odšli. Prišla je strežnica. — Njene roke so bile vroče, čelo ji je žarelo in njen pogled je bil kalen. Pogovarjala sva se. O čem? Ne vem več — pozabil sem vse, vse! Umrla je. Spominjam se še njene poslednjega vzdihljaja, tega slabotnega, zadnjega vzdihljaja. Strežnica je zastokala; razumel sem jo.

Več ne vem. Prav nič več. Prišel je duhovnik in je dejal: — Vaša ljubica...

Zdelo se mi je, da jo psuje, in vrgel sem ga ven. Za njim je prišel drugi. Zjokal sem se, ko me je jel tolažiti. Pokopali so jo. Njo! V to jamo! Zbežal sem in taval po ulicah. Drugi dan sem odpotoval.

Včeraj sem se vrnil v Pariz. Ko sem stopil v najino sobo, ko sem zagledal najino posteljo in se oziral po sobi, me je popadla divja bol in le malo je manjkalo, da se nisem vrgel skozi okno. Nisem mogel strpeti v tej sobi, kjer je vsaka stvar pričala o njej. Zagrabil sem globok in hotel odditi. Ustavil sem se pred zrcalom, ki si ga je bila obesila, da je opazovala v njem svoje toalete. Nenadoma sem obstal pred tem zrcalom, ki je že tolikokrat odbijalo njeno sliko, da bi jo bilo moralo še ohraniti. Tako sem stal pred steklom, pred globokim, praznim steklom, ki je nekada vendar prav tako vpljalo njeno sliko kakor zdaj moj strastni pogled. — Zdelo se mi je, da sem vzljubil steklo — dotaknil sem se ga — bilo je mrzlo, ledeno mrzlo! Blagor človeku, čigar srce je enako zrcalu, ki odbija vse, ki porabi vse, kar se je nekada zrcalilo v njem! Moj Bog, kako trpim!

Zapustil sem hišo in nehoti, podzvestno odšel na pokopališče. Našel sem njen grob in križ z napisom:

"Ljubila je, bila je ljubljena in je umrla."

Tu doli torej trohni! Strašno! Zaihtel sem in se sklonil k njej. Dolgo, dolgo sem ostal tako. Opazil sem da prihaja noč. Vzdudilo se mi je blazno poželjenje, poželjenje obupnega zaljubljenca. — Hotel sem še to noč, to zadnjo noč prebiti na njenem grobu, da se izjčim. Toda zapazili bi me in me spodili. Uporabil sem zvijačo. Vstal sem in hodil sem ter tja po tem mestu mrtvih. Blodil sem... Kako

majhno je vendar to mesto v primeri z mestom živih. In vendar je bolj obljubeno. Mi potrebujemo visokih palač, cest, toliko prostora za rod, ki pije studenčnico, ki soka vino iz vinogradov in je kruh poljan. — In za vsa te generacije mrtvih, da vso to lestev človeštva, ki pelje do nas, zadošča taka malenkost, kos polja, skoraj nič! — Zemlja jih sprejme vare in pozabljene jih objame.

Na koncu pokopališča sem opazil trato, pod katero splo davno umrli rodovi in kjer trohni križi, kjer bodo jutri pokopali nove mrlice. To je žalosten, krasen vrt, kjer cveto vrtnice in se dvigajo visoke, mračne ciprese. Sam sem bil, čisto sam. Stopil sem za zeleno cipreso in se skril med gostimi, temnimi vejami. Čakal sem, oklepajoč se drevesa kakor brodolomec...

Dolgo sem taval okoli. Nisem je več našel. Korakal sem naprej, butal z rokami in nogami, s prsti in celo z glavo ob grobove, ne da bi jo nael. Tipal sem okoli kakor slepec, tipal po kamnih, križih, ograjah in ovenelih vencih. Čakal sem s prsti napise. Kaka noč, strašno, kaka noč! Nisem je našel. — Strah me je bilo stopati med grobovi. Sami grobovi! Vse na okoli sam! Grobovi! Noge me niso mogle več nositi, vsedel sem se na grob. Slišal sem, kako mi bije srce, a slišal sem še nekaj drugega! Oziral sem se. Kako dolgo sem tako sedel, ne vem. Onemel sem od strahu, groza me je omamila, pripravljen sem bil, da zavpijem, da umrem. Nenadoma se mi je zadelo, da se plošča pod menoj premika. Resnično, premikala se je, kakor da bi jo nekdo privzdigoval. Odskočil sem v stran in videl, kako se je vzdignil kamen; prikazal se je mrlšč, okostje, ki je s skrivljenim hrbtom vzdigovalo kamen. Videl sem to, vkljub temni noči. Na križu sem čital besede:

Tu počiva Jaques Olivant, umrl je, ko mu je bilo 51 let. S svojo trdosrčnostjo je pospešil smrt svojega očeta, mučil je svoje otroke, goljufal svoje sosede, kradel, kjer je imel priliko, in umrl kot propalica.

Ko je to napisal, je nepremično strmel v svoje delo. In ko sem se ozrl, sem opazil, da so vsi grobovi odprti; mrtveci so bili prišli iz njih, da bi popravili lažnjive napise. Spomnil sem, da so bili vsi krvniki svojih bližnjikov, da so bili nepošteni, obrekovalci, hinavci, tatovi in goljufi vsi ti vzorni sopro-

Bolni želodec ozdravljen

Presenetljivo je kako hitro Nuga-Tone prežene neprebravne, kišni želodec, plin ali vzdigajo iz želodca in črev, kolcanje, glavobol, slab okus v ustih in enako stanje vsčed slabe prebave. Nuga-Tone reši vaš život človeka in vam da novo pomoč i divljenje organov. Ojca Zvece in mislice, odpravi zaprtico, zlobo, splošno zdravje in napravi dobro počutje osebnosti spazije. Nuga-Tone se prodaja v lekarnah. Ako ga lekarinar nima naročite mu naj ga naroči za vas od trgovca na debelo. — Adv't.

gi, ti dobri očette, ter čiste device, vsi ti, ki so bili nekoč poštenjaki. Vsi so hkratu pisali na pragu svojega večnega stanu to neusmiljeno in sveto resnico, ki je na zemlji nihče ne pozna. Pomislil sem, da mora tudi ona pisati na svoj grob. Ni me bilo več strah. Tekel sem mimo odprtih grobov in okostnjakov k njej, v prepričanju, da jo bom našel. Spoznal sem jo iz daljave, ne da bi videl njen obraz. Na križu, kjer sem prej čital: — "Ljubila je, bila je ljubljena in je umrla", so se lesketale besede: — "Nekega dne je odšla, da bi prevarala svojega ljubčka; prehladila se je in umrla."

Drugo jutro so me našli nezvestnega na njenem grobu. (Poslovenil H. D.)

PAPEŽEVE NOGAVICE

Bivši glavni urednik berlinskega lista "National Zeitung" pripoveduje, da je dobil med svojim bivanjem v Rimu na priporočilo zelo vplivnega ameriškega znanca od neke Američanke povabilo, naj jo poseti. V prepričanju, da ga je povabila mlada, lepa in povrh še bogata dama, je hitel v hotel, kjer je pa našel staro, sitno Američanko, ki ga je takoj kategorično pozvala, naj ji preskrbi papeževe nogavice s papeževim potrdilom, da jih je sveti oče res nosil. Na začuden vprašanje, kaj to pomeni, je Američanka najprej osorno odgovorila, da ga to nič ne briga, potem mu je pa pojasnila, da ji je zdravnik v Ameriki naročil, naj nosi papeževe nogavice kot zadnje sredstvo, ki jo lahko reši revme.

Bilo je jasno, da je zdravniku stara, nervozna in sitna pacientka predsedala in papeževe nogavice je nasvetoval zato, da bi se je odključil. Berlinski novinar bi seveda stari Američanki ne bil ustregel, da ni bila zelo bogata in da mu ni takoj ponudila večjega zneska za dobrodelne namene. Obrnil se je na nekega prelata v Vatikanu, ki ga je dobro poznal, in mu povedal, da bi rad dobil papeževe nogavice. Obenem mu je izročil ček, ki mu ga je bila dala Američanka. Prelat se je res kmalu vrnil od papeža Pija X. z nogavicami in papeževim potrdilom. Novinar je bil radoveden, kaj je papež dejal, ko mu je prelato povedal, da prihaja po njegove nogavice. In prelato je dejal: Upajmo, da bodo te nogavice dami pomagale in da ji preženo revmo. Meni je namreč niso.

DEDŠČINA V ŠKATLICI ZA VŽIGALICE.

V zapadnem delu Berlina je tedni umrla lastnica neke male trgovine. Ženska je delala v trgovini dan na dan in si ni privoščila takorekoč nič — vse njeno življenje je bilo le delo.

Po njeni smrti so se na njenem domu takoj začeli oglašati razni dediči. V stanovanju so našli vse polno zabojov, kajti varčna ženska je vse hranila. Dediči so pa vso to staro šaro smetali ven na dvorišče.

Na dvorišču pa se je pojavil nekega dne poulični pevec, pevec pa je spremljal neki deček. Med tem, ko je mož pel, je fantek brskal po stari šari in pregledal razne škatlice. Vse so bile prazne.

Na tleh pa je ležala še škatlica za vžigalice. Deček je odprl tudi to, in glej! Škatlica je bila polna samih stotakov!

Deček je razodel to skrivnost še nekemu drugemu dečku in naenkrat je vedela cela hiša, kje in kam je trgovka spravljala svoj denar. Dediči so se seveda takoj zopet oglašili in pregledali vse škatlice in škatlice in so res našli več tisoč mark, ki jih je skrivala ženska pred tatovi v škatlicah za vžigalice.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v ZDA in drugih državah.

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

Umrl je po daljši bolezni Josip Kump, dmnikarski mojster v Konjicah.

— V ljubljanski bolnici je v starosti 66 let umrla Meta Rometova, ki je kot kuharica dvajset let zvezo služila obitelji Ivana Jekčina.

— Velika množica je spremlila k Sv. Križu Marijo Bajdovo, soprogo pokojnega glasbenika Ivana Bajdeta. Pokojnica je bila vzgledna mati, ki je pošteno vzgojila svojih šest otrok.

— V Studenem pri Mariboru je umrla v 81. letu Rozina Lindterjeva, mladi župnega prosvetarja SKJ.

— V mariborski bolnici je umrl upokojeni strojevodja Jožef Vičinski star 59 let.

— V celjski bolnici sta umrli 84-letna dninarica Helena Sterlekarjeva od Sv. Lovrenca pod Pročim in 26-letna rudarjeva žena Josipina Železnikova od Sv. Pankracija pri Grčah.

Bergantova mama umrla.

17. aprila popoldne se je preselila v večnost Marija Trillerjeva, dobra in plemenita Bergantova mama iz Trnovega. Dosegla je visoko starost 85 let in je doživela v teh dolgih letih marsikaj, kar ostaja za današnjo generacijo v pozabljenju.

Bergantova mama je bila po rodu iz Virmšev pri Škofji Loki. Že davno pokojnim možem pa sta vodila staroznano gostilno pri Bergantu v Trnovem. V tistih časih, ko sta prihajala, je bilo Trnovo vse bolj preprosto kraj starih korenin, domovina Colnarjev in Ribšev, ki so vsi ustvarjali pri Bergantu s polnimi koši novic. Bergantova gostilna je slovela daleč okrog in vsako je spoštoval postrežljivo in prijetno gostilničarko. Toda čas je tiral svoje, tudi v Trnovem se je marsikaj predrugačilo in Bergantova mama, ki je vodila gostilno čez 62 let, se je s trudnimi očmi ozirala nazaj v pretekle čase, ki so ostajali daleč za njo. Ostala pa je trdna, bolehalo ni skoro nikoli, teklo je leto za letom, dokler se ni vlegla in zaspala za vedno.

Strašen pokolj vinjenih nabornikov.

15. aprila so peš in na vozovih prihajali iz raznih okoliških krajev fantje rekruti, da se odpravijo v vojaško službo. Iz Pristave v okolici Sv. Križa na Dolenjskem so se ob pol 13. pripeljali fantje na posebnem vozu, na katerem sta bila najzavlačnejša brata: Kodriča. Rekruti so seveda imeli s seboj obilno zalogo putrihov, vinjeni pa so se pripeljali že od doma in so tudi spetoma že pili. Za tem vozom sta se kmalu pripeljala že dva voza rekrutov, ki so takokotito bili zelo hrupni. Na drugem vozu so bili poleg drugih trije bratje Mladkovič, takisto doma iz neke dolenjske občine v bližini Sv. Križa.

Ko je drugi voz pred železniškim prelazom na Vidmu dohitel prvega in se je ustavil, je s prvega voza skočil starejši brat Alojz Kodrič, ki je takoj odprl nož, se pognal proti drugemu vozu in začel izživati Mladkoviče, ki so seveda takoj reagirali. Med njimi je vladala že stara mrznja. Vsi trije Mladkoviči, po imenu Janez, Martin in France, so se postavili v bran. Kodrič pa je začel besno oqerirati z nožem.

Tedaj se je razvil na cesti strašen pokolj. Kodrič je Janeza Mladkoviča silovito udaril z nožem v glavo, da mu je prebil lobanjo in prerezal glavno žilo. Udarce je bil tako močan, da se je nož skrivil. Takoj nato sta ostala dva Mladkoviča začela z nožem obdelovati Kodriča in sta ga tako razmesarila, da je po par korakih na mestu oblezel in se sesedel v mlaki krvi. Težko ranjeni Janez Mladkovič pa ga je še na tleh ležečega zabadal z nožem. Kmalu je Kodrič na mestu izdihnil. Imel je ves razrezn obraz in strahovite vdolbine v vratu, na hrbtu, po rokah in drugod.

Seveda so v pretep posegli tudi vsi ostali fantje in so odnesli več ali manj obšutne poškodbe. Dva so morali odpeljati v bolnico. Janez Mladkovič bo potreboval dolgega zdravljenja, vprašanje pa je, če bo sploh okreval. Oročniki so bili kmalu na mestu in so vzpostavili popoln red, tembolj ker je na kraj krvavega pokolja prihajalo ljudstvo od vseh strani in je glasno dihalo duška razburjenju. Mrtvega Alojza Kodriča so prepeljali v videmsko mrtvašnico, kamor je popoldne tudi že prispela sočna komisija iz Brežic, da izvrši obdukcijo.

Kodrič je bil star 27 let in je svojega brata spremljal na kolodvor, odkoder so se nato ostali rekruti odpeljali ob 15.15. O skrajno tragični, a tudi sramotni zadevi je uvedena stroga preiskava.

Razkošnost impozantne blejske kazine.

Bled bo nudil letošnjo sezono letoviščarjem razne zanimivosti in posebnosti.

Kaker znano gradi Kenda, lastnik Parkhotela, impozantno kazoino ki ji ne bo enake v jug. državi. Kazina, ki bo razkošno in v vsem konforu opremljena, bo imela nad veliko dvorano premikajočo se streho na električni pogon, ki bo služila kot naravna ventilacija. Pritisniti bo treba samo na gumb in streha se bo premaknila. Z montažo strehe si pričeli te dni. Druga posebnost bo ta, da bo na strehi kazine urejen krasen park, kjer se bodo letoviščarji lahko sprejemali med palmami, lepotičnim smrečjem in duhtečimi cveticami. Obenem pa se jim bo nudil krasen razgled po jezerski gladini. Park so začeli te dni urejevati.

Dalje gradi Kenda moderno kopališče pod blejskim Gradom. Kopališče bo iz betona in bo imela tri nadstropja. Kabin bo okrog 500. Sedaj gradijo zadnje, to je tretje nadstropje. Zanimivo je to, da bodo hodniki gornjih nadstropij služili kot streha nižjim nadstropjem: obenem bodo kabine služile kot tribune za gledalce pri raznih plavalnih in drugih tekmah na jezeru. Na kopališkem prostoru bo tudi zgrajena velika hala s stekleno streho, kjer se bodo čistili avtomobili.

Te dni so pričeli tiskati za pošto z gradnje velike Kendove garaže. Nad garažo bo okrog 50 sob za službina Parkhotela. V garaži bo zgrajena velika hala s stekleno streho, kjer se bodo čistili avtomobili.

Zgradba, za katero je napravil načrt tehnik Jože Šenk iz Ljubljane, bo zgrajena po najnovejših predpisih moderne tehnike in arhitekture.

NAJVEČJI PUSTOLOVEC DANAŠNJE DOBE

V založbi "Amalthaea" je te dni izšla knjiga, ki jo je o sebi in o svojem življenju napisal Trebitsch-Lindoch, ki se sam imenuje največji pustolovec 20. stoletja. Mogoče je ta trditve pretirana, gotovo pa je, da živi malo ljudi na svetu, ki bi imeli za seboj tako burno preteklost kakor jo ima ta ogrski žid.

Svojo vero je morebiti še bolj izpreminjal kakor svojo srajco. Ko je židovski vero zapustil, je postal protestantski duhovnik, in kot tak je židovske izselence v Kanadi spreobračal v kristjane; nato je prevzel anglikansko vero in je bil duhovnik na Angleškem, dokler ga ni angleška liberalna stranka izvolila celo v angleški parlament.

Po izbruhu svetovne vojne je mož postal cenzor v angleškem vojnem ministrstvu. Ko so ga pa osumili vohunstva, je pobežal v Ameriko, kjer je pisal strupene člane proti Angliji, ki je zahtevala njegovo izročitev. Na Angleškem je bil po izročitvi obsojen na 3. leta ječe.

Po prestani kazni je odšel v Berlin, kjer se je seznanil z Ludendorffom, kateremu je pomagal organizirati razne "puče". Ko pa je bilo že vse pripravljeno, je zvedel, da ga hočejo zdom sovražni nemški oficirji umoriti. Vsi tedaj je pobežal v Francijo, kjer je izdal vse nemške pravratne načrte, nato pa je odšel na Kitajsko, kjer je odlično sodeloval v bojih zoper Anglijo. Tam se je začel družiti tudi z boljševiki, dokler mu niso postala tudi tam tla pod nogami prevroča. Danes živi mož zopet v Evropi, nihče pa ne more vedeti, če in kdaj in kam ga bo usoda zopet zanesla.

Zludite se zjutraj vseskozi odpočiti, sveži, čistih misli in hurejšega mišljenja, pripravljene za dan naprej! Jemljite redno

TRINERJEVO GRENKO VINO

in rešite se vseh želočnih nerednosti! Trinerjevo grenko vino je idealni lubrikant. Drži čreva odprta in varuje pred zaprtico, z vsemi njenimi mučnimi simptomi kot glavobol, slab dih, nervoznost, nepočitno spanje, itd. Trinerjevo grenko vino je zadnjih 40 let povrnilo tisočerm bolnim ljudem zdravje in njega popularnost narašča od dne od dne.

Veliko zdravnikov ga priporoča, ker poznajo formulo Trinerjevega grenkega vina in perfektnost njegovih snovi.

Vaš lekarinar ima sedaj Trinerjevo grenko vino v 2 velikostih, male in velike steklenice. Vrednostni kupon v vsaki zavoju.

Trinerjevo Grenko Vino

Trinerjevo grenko vino je želočna tonika, je odvajalec za mlade in stare. Vsak odjemalec je zadovoljen z njega uspehom. Čitajte za primere to pismo:

"Berwick, Pa., 16. feb. — Jaz jemljem Trinerjevo vino ves čas in spoznal sem, da nam pomaga. Vsa družina ga jemlje. Ne vem kaj bi počeli brez njega. Vaš zvesti, Frank Bresnich."

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE—Jugoslav Bureau

Ameriški potni listi.

Mnogo tisoč tujerodcev pojde tekom prihodnjega poletja na obisk v Evropo. Umestno je, da bodo oni, ki nameravajo odpotovati, povsem podučeni o predpisih glede ameriških potnih listov in dovoljenj za povratek.

Vsi potniki si morajo priskrbeti potne liste (passport), ki morajo biti vizirani od konzulatov onih držav, ki jih nameravajo obiskati; drugače jih parobrodna družba ne sprejme na ladjo. Ne-državljeni — in taki so tudi oni, ki imajo "prvi papir" — naj si priskrbijo dovoljenje za povratek (permit). V to svrhu naj pošljejo generalnemu priseljenišnemu komisarju v Washingtonu prošnjo (Form 631) vsaj 30 dni pred odhodom. Še boljše je, ako vpošljejo to prošnjo šest ali več tednov pred nameravanim odhodom, tako, da ne bo zamude. Prošnja mora biti podpisana pred notarjem in treba priložiti Money Order za \$3 ter dve fotografiji.

Inozemci morajo pred svojim odhodom dobiti potrdilo od davčnega uradnika v svojem bivališču (Collector of Internal Revenue), da so vzadostili svoji dolžnosti glede dohodninskega davka oziroma da so bili oproščeni od tega davka. — Od ameriških državljanov se to ne zahteva.

Prošnja za ameriški potni list. Ob prošnji za ameriški passport treba podati dokaz o državljanstvu. Kdor je ameriški državljan po svoji lastni naturalizaciji, mora predložiti svoje državljansko spričevalo ali pa overovljen prepis sodnega župnika o njegovi naturalizaciji. Kdor je državljan vsled očetove naturalizacije, mora predložiti državljansko spričevalo svojega roditelja oziroma potrdilo sodišča o tej naturalizaciji. Tujerodka, ki je postala ameriška državljanica vsled poroke z ameriškim državljanom oziroma vsled naturalizacije soproga pred dnem 22. septembra 1922, mora navesti v svoji prošnji oziroma v priloženem affidavit kdaj in kje se je poročila, in podati dokaz o državljanstvu moža. Inozemka, ki se je poročila z ameriškim državljanom po zgornjem datumu, ni postala ameriška državljanica in zato ne more dobiti ameriškega passporta niti ne more biti vključena v passport svojega moža. Pač more biti njeno ime navedeno v passportu moža. Ona naj si priskrbi dovoljenje za povratek. Kdor se je rodil v tej deželi, mora predložiti rojstno spričevalo in, kjer ga ni mogoče dobiti, naj predloži zaprisežene izjave (affidavit) od strani očeta ali matere, varuha ali poročnega zdravnika oziroma babice ali vsaj od strani dveh verodostojnih oseb, ki se spominjajo njegovega rojstva.

Treba predložiti po dve fotografiji od vsake osebe, navedene v prošnji za passport. Skupna fotografija naj se rabi, ako žena in otroci so vključeni v isti passport. Fotografiji na tenkem papirju morata biti v velikosti 3 inč na vsako stran.

Ena priča mora sopolpisati prošnjo in priti osebno s prošilcem pred passportnega agenta. Ta priča mora biti ameriški državljan. Ako kdo ima prejšnji potni list, ni treba nikake priče v svrhu identifikacije.

Pronje treba vložiti osebno v passportnih uradih v New Yorku, Bostonu, Chicagu, San Francisco, Seattle ali New Orleansu. Izven teh mest treba vložiti prošnjo pri

klerku vsakega federalnega sodišča oziroma pri klerku onih državnih sodišč, ki imajo pravico naturalizirati.

Pristojbina za passport znaša \$6. Passporti so veljavni za dve leti, razup ako so izrečno omejeni na krajšo dobo, in se lahko obnovijo za nadaljnje dobe od ne več kot dveh let proti plačilu \$2. Nikaki passport pa ne sme biti veljaven več kot šest let po izdaji.

Važno je za naturaliziranega državljana, ki se poda v inozemstvo, da se zaveda možnosti izgube ameriškega državljanstva. Ameriško državljanstvo se utegne izgubiti vsled bivanja dveh let v rojstni deželi ali pet let v kaki drugi inozemski deželi. So pač izjeme v tem pogledu, ali vsakdo, ki hoče ostati dalje v inozemstvu, stori pametno, ako se poda na ameriški konzulat pred potekom gori omenjene dobe. Vsak ameriški dravljan, ki ima več kot 21 let, more izgubiti ameriško državljanstvo, ako zapriseže zvestobo kakri drugi inozemski deželi (na pr. kot vojak) ali vsled naturalizacije v inozemski deželi.

VISOKA STAROST

V Danzigu je umrla tašča mestnega župana, ki je nedavno temu še bila in zdrava praznovala svoj 99. rojstni dan. Skoro stoletna starost je preživela svojo zlati poroko za polnih 36 let.

Se starejša je Angležinja Katarina bar. Plumket, rojena leta 1820, ki je kljub svojim 110 letom še pri zavidanju vrednem zdravju. Starica je zadnja živeča vrstnica lorda Byrona in Walterja Scotta. Spominja se rada, kako ji je W. Scott pripovedoval najlepše bajke pred več nego sto leti. Doživela je silno mnogo; izredno zanimivo pripoveduje, kako je potovala s prvim parknikom, ki je vozil med Anglijo in Irsko. L. 1839 se je peljala s prvo železnico iz Londona v Birmingham. Spominja se dobro slavnosti kronanja kraljice Viktorije leta 1838 v Londonu ter govori o Krimski vojni, kakor da je bila v njej. Starica pravi, da današnja generacija, kljub higijeni in sportu, nima smisla za dolgo življenje ter dvomi, da bi kdaj izmed današnjih deklet dosegla njeno starost. Današnja mladina si dela preveč skrbi.

Glede brezposelnosti je izjavila, naj bi se vsem mogotcem v Angliji prikrajšale plače, s prebitkom naj bi se financirala javna dela, pa bi bilo kmalu konec brezposelnosti.

KITAJSKA ZAHTEVA VIZEJE

ŠANGHAJ, Kitajska, 30. aprila. — Danes so objavile kitajske pristalske oblasti, da bo moral imeti v bodoče vsak tujec, ki stopi na kitajsko tla, na svojem potnem listu kitajski vizeji. Oni, ki ne bodo imeli vizeje, bodo morali plačati deset dolarjev globe.

MOŠKI IN ŽENSKO

slovenski pevci — tudi mali orkestri ki znajo igrati značilne slovenske melodije, naj se zglase pri:

Columbia Phonograph Co., (Foreign Record Department) 55 Fifth Ave., New York City.

ADVERTISE

in "GLAS NARODA"

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici,

ISA CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Frieda Sorrensen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Frieda je bila prav takšna ponosna nanj, kot njegovi lastni starši. Dokler je bil proči, sta se obe ženski na tajnem ball, da ga bo zadel nesreča v kakem oddaljenem kraju.

Seda pa je bilo vse to pozabljeno! Sedel je zopet, zdrav in vesel pred obema ter pripovedoval, kar je doživel ter videl.

Jurij je pomaknil stol k strani Friede.

— Tako sem te v duhu večkrat videl, teta Frieda! Nikdar te nislo iskale moje misli v tvoji lastni hiši! Jaz imam tudi rajše, če si pri nas! Tam si vedno med vrči z mlekom.

Frieda mu je posegla s prsti med razkuštrane lase, ki so bili dosti temnejši kot oni njegovega brata. Bili so v tliniku krajše pristrizeni ter preko čela nekoliko daljši.

— Jaz imam tudi rajše, če sediš tukaj med nami, mesto da se potikaš med Botokudi in drugimi divjimi narodi. Človek nikdar ne ve, če si še zdrav ter pri življenju! Ali boš ostal sedaj dalj časa doma?

— No, za par let sem zbral materijala ter moram najprej predelati svoje vtise.

— Hvala Bogu, Ana! Kaj ne, ta ko praviš tudi ti? Dosti ljubše nam mora biti, da se naš divjak naseli! Nekoga dne si boš sploh vzel ženo in nato ne boš mogel tako bežati naokrog!

Gospa Volkmar se je nasmehnila.

— To bi bilo krasno, Frieda! Jaz mislim, da bi bil Jurij v stanu vleči svojo ženo med divjake!

— Če bi se dala vleči, zakaj pa ne? — je rekel Jurij smeje.

— Dosedaj nisem še ničesar slišala o kakem zakonu, — je ihtela njegova mati.

— Očividno je napram damam precej podivjan. Njega prav nič ne brigajo mlade deklice, pač pa rajše ljubimkuje s svojo zbirko.

Na ta način je držal Volkmar svojega najstarejšega sina.

— Teta Frieda, obrekuje me nezasišano! Ne veruj jim mlake besede!

— Torej ni res, da ndiš o poroki ničesar slišati? — ga je vprašala.

— Da, v tej točki je pravilna domneva.

— Vseled tega si tako izbrčen gledaš dam? — je vprašala naprej.

Jurij je veselo skomignil z očmi.

— Zelo izbrčen. Razven če bi bila taka kot ti, teta Frieda! Ti si bila dosedaj moja edina in prva ljubezen!

— Če bi mogla to vrjeti!

— Priščem to, če zahtevaš!

— Ne, ne takega nečloveškega zahtevanja nikdar ne stavljam!

— V resnici, teta Frieda velik zidčin je bil izvršen nad človeštvom v splošnem ter nad teboj v posebnem, da se nisi poročila!

Najmanj pol ducata dobrih hčera bi morala imeti, vse bi bile tvoja tvesta podoba. Mene ni treba dolgo prositi!

Frieda ga je pogledala humoristično.

— Jurij, — ti vendar ne boš hotel vseh deklet za samega sebe?

— Vsi so se smejali.

— Harema so tukaj ne moreš privoščiti, moj dečko, kajti v takem slučaju ti moral bi zopet med kanibale! — je rekel gospod von Volkmar smeje.

— No, s šestkratno izdajo tete Friede bi šel kamorkoli, — je izjavil Jurij smeje.

— Doktor, ti si pridani in podivjan popolnoma. Čas je, da si zopet podvržen našemu blaženemu uplivi.

Poljubil ji je roko s popolnim viteštvom ter pogledal pri tem v njen sveči obraz.

— V resnici, škoda je, da nisva enake stivosti, teta Frieda, Ti bi morala postati moja žena!

— Upam, da se boš kmalu ozrl po kakem drugem idealu! Mi bomo še plesali na tvoji poroki. Dolgo ne bomo več zmožni!

— Torej hitro se odločite, da stopim v zakonski stan! Zakaj pa se ne držiš Heinza?

— Ti si vendar starejši? — je rekla mati.

— Heinz pa ima več vaje. Jaz mislim, da sem bil že parkrat res zaljubljen, da ne dvomimo o resnih slučajih!

— Torej, zedinja se ter se poročita, potem bo dosti boljše, — je predlagal oče.

Jurij je napravil kisli obraz.

— Ali mora biti na vsak način poroka, mama?

— Lepše bi bilo, potem bi imeli štiri otroke! In ti bi šel zopet težje proč!

Mladi mož se je smehljaj.

— Mati, pusti me sticiti, da bi ne padel prezgodnj v vezi. Skrbim za to kaj! Jaz ne nameravam še vprijeti novega potovanja!

Obrazložil je svoje načrte do prihodnjega sestanka.

Njegovi starši so bili zelo premožni in oče je dobival poleg tega še sjašno plačo kot fajnatič neke velike banke.

Vseled tega ni bilo treba posebno se ozirati na denarno vprašanje. Par ur je hitro pošlo v zanimivem pogovoru.

Frieda je ostala še pri večerji.

K tej je prišel tudi Heinz, a odšel takoj po večerji, ker je imel neki drugi dogovor.

Kroz desete ure zvečer se je poslovila tudi Frieda.

Jurij jo je spremljal skozi mestni gozdič domov.

Zjutraj je prišla prva nevihta in na nebu so viseli še raztrgani oblaki, covetljeni od lune.

Jurij je potegnil roko Friede skozi svojo lastno. Odšla sta ter kramljala med seboj. Mladi mož je vedno govoril o svojih željah ter upanju na bodočnost. Frieda pa je imela zelo mučen občutek. Vedno je mislila na to, kar so njegovi starši pričakovali od njega. Njeno lastno življenje se ji je zdelo skrajno pusto in dolgočasno.

Kako krasno mora biti imenovati takega sina, ali ljubečo in postrtovalnno hčerko!

Premišljal je mra vse, da v polni meri razume veselje in žalosti takega življenja.

Nekaj čudna omotica se je je naskrat lotila.

Zakaj je treba vse to?

Za koga je delala ter se mučila?

Kdo bo nekoč šel sadove njenih naporov? Že nadaljnje vprašanje se ji je vsiljevalo.

Ali se je sama na sebi pregrejala, ko je zavračala enega snubača za drugim?

Med njimi so bili pošten, zmožni možje.

Jurij je ravno preje seveda v šali, imenoval največji zločin sveta, da ni poročena.

Mogoče pa je bil vseeno zločin, najprej nad njo samo!

Kako dolgo se in nato bo prišla starost brez veselja! Ko ne bo mogla več gledati, kaj ji bo ostalo od življenja?

Vsi so se smejali.

Nekrat je stal pred njo stih rred samotni!

Ko se je Jurij nato pred njeno hišo postavil od nje, je odšla s trudnimi in počasnimi koraki v svojo sobo.

Stopila je, ne da bi odločila, k omu ter zrla v mesečno noč.

Globoko in žalostno je vzdihnila in žalosten izraz je ležal na njenem obrazu.

— Kako jim gre? — se je vprašala poluglasno.

Nato pa je nadakje izpredla svoje misli.

— Ali so postali srečni?

— Ali so se spomnili kdaj mene?

— Tri otroke jim je podaril Bog — in jaz sem sama, — popolnoma sama!

Počasi se je slekla ter se vrgla, globoko ihtela, na svoje ležišče.

Preteklost ji je bila danes prav posebno mučna kot kdaj prej.

Videl se je zopet v časih maja, kot nevesta Frica von Steinbacha!

Takrat je bila njena sreča tako občina, da ni mogla tega niti razumeti!

Tem globlje pa je padla z višine svoje sreče ter se ni mogla zadovoljiti z ničemer!

Vse — ali nič!

Dolgo ni mogla najti spanja.

Kot šumenje je šlo skozi njeno sobo, kot da hočejo predramiti se tisoči tajnih glasov.

Naskrat pa se je vzravnila ter štrlela proti oknu.

Ali ni nekdo potikal ter glasno zaklical njeno ime?

Dvignila se je s čudnih, plahim občutkom ter odprla okno.

Listi jabolane so ji štrleli nasproti.

Povsem slučajno se je dotaknila drevesa.

Zmerjala je samo sebe ter ee energično otresla tega morečega občutka.

Predno pa je zaspala, je mislila še enkrat:

— Če bi ne bila taka samotna!

(Dalje prihodnjik.)

NEMŠKO SOVJETSKI SPORAZUM

Po senzacionalnih odkritjih o vega sporazuma. Če so te tedence sovjetski špijonaži v nemških tvojnicah so se že pričeli množiti glasovi, da bo doživel Pljatakovi s svojimi pogajanci v nemškimi industrijskih neuspehi in da Nemčija ne bo hotela postati ona rešilna sila, ki naj omogoči sovjetski načrt petlovice. Izkazalo pa se je, ni niti sovjetski špijonaža preplašila nemških industrijalcev niti že skoraj dokazana trditev, da bo tem močnejša komunistična propaganda, čim preje se bo posredil svetovni njihov načrt amerikanizacije Rusije. Sporazum, ki se je dosegel kljub vsem tehtnim pomislekom nemških strokovnjakov med sovjetsko delegacijo in nemškimi industrijalci, dokazuje, da je pri Nemcih dobil političen razlog nadmoč. Ta razlog je potisnil vse pomisleke v ozadje in zaradi tega razloga je pripravljena Nemčija, ki vedno išče tuja posojila, jamčiti za 70% vseh naročil, ki jih dobe nemške tovarne od sovjetske vlade, odnosno sovjetskih gospodarskih organizacij.

Res je, da je v Nemčiji brezposelnost silno velika, saj je po uradni statistiki narasla armada brezposelnih že skoraj na pet milijonov ljudi, toda tudi forsirana sovjetska naročila bodo mogla zaposliti le neznaten del te brezposelne armade. Na drugi strani pa obstoji resno nevarnost, da se bo naš vsled teh 300 milijonov sovjetskih naročil brezposelnost v Nemčiji še znatno povečala. Kajti ogromna večina vseh nemškega izvoza gre v zapadne države in od tega izvoza živi Nemčija. Če pa zapad vidi, da se Nemčija absolutno naslanja na sovjete, da je njih najresnejša opora pri izvajanju plačilne, potem je več ko mogoče, da bo tudi zapad si drugod polskal dobavitelje in zapri pot nemškemu uvozu s svoje dežele. V tem slučaju pa mora narasti brezposelnost v Nemčiji naravnost skokoma.

Nemci, ki so znani po svojih skrajno točnih statistikah so seveda to možnost tud vpoštevali in če so se kljub temu odločili za sporazum s osovjet, potem je v tem nov dokaz, da je političen razlog premagal vse druge. V tej luči pa dobimo tudi nameravana carinska unija med Nemčijo in Avstrijo čisto poseben pomen. Tudi ta unija ni nastala iz gospodarskih varikov, temveč sam odel velikega nemškega političnega koncepta, da se s pomočjo sovjetske Rusije ustvari nova grupacija držav. Proti bloku zapadnih držav postavljajo s tem Nemci blok vzhodnih držav, h katerim bi hoteli pritegniti še jugovzhodne države. Ta blok naj bi zagotovil nemški vpliv na vsem vzhodu in s tem obnovil vse one nade, ki jih je pokopala za Nemčijo izgubljena svetovna vojna. Skoraj gotovo je, da bodo Nemci te perspektive na novi sovjetsko-nemški sporazum tajili in zagotavljali, da je sporazum samo gospodarskega pomena in samo eno od sredstev za zmanjšanje brezposelnosti. Toda ta utrditev ne bo imela prepričevalne sile, ker se od Rapalla venomer odkriva v nemško-sovjetski odnosih tendenca, ki se čisto skida s perspektivami novega sporazuma. Če so te tedence za Nemčijo tudi v resni dobro, se seveda drugo vprašanje, ker vsa nemška industrija, ki se je že spoprijela s francosko, živi pri tem sporazumu brez državnega jamstva zelo dobro. Ni pa mogoče tako ugodno prorokovati o industriji, ki se bo zvezala s sovjetsko, kajti že premnogi so spoznali vso lastnost sovjetskih dogovorov.

Pa to je nazadnje le stvar Nemcev samih, stvar Evrope pa je, če more brezbržno gledati, kako se ustvarja blok, ki je nad vse prikladen za propagando revanšne misli. In Evropa ima tudi zadostna sredstva, da se zavaruje pred nevarnostjo novega požara in eno teh sredstev je že Pariz pokazal. Odpreti treba zapadni trg vsem državam, ki ne sodelujejo v novem bloku, zlasti pa jugovzhodnim agrarnim državam. Te morajo najti nov odjem v zapadnih državah in na drugi strani se mora prilagoditi industrija zapadnih držav v potrebam agrarnih držav jugovzhodne Evrope, pa bo takoj izgubljeni novi sporazum mnogo na svoji nevarnosti. Kajti v trenutku, ko prične padati nemški izvoz v vse sovjetske dežele, bo tudi sedanji nemško-sovjetski sporazum pokazal vso napačnost svoje kalkulacije in ne bo sledil noben sličen nov sporazum.

Sovjetsko-nemški sporazum o nemških dobavah je šele na začetku ustvarjanja nemško-sovjetskega bloka. Če bodo zapadne države čule, da in takoj pričele izvajati svoje protukrepe, potem tudi do novega bloka ne bo prišlo. Ti protukrepi pa so potrebni čim prej, ker sedaj zadostujejo že v najmanjši meri.

POZOR

Nekateri nam še vedno pisarijo na naš stari naslov — 82 Cortlandt Street, česar posledica so zamude in včasih se tudi kako pismo izgubi. Naš sedanji naslov je:

“GLAS NARODA”
216 West 18th St.,
New York, N. Y.

kar naj blagovolijo vsi vpoštevati. Kdor ima še stare zalepke, naj na nji popravi naslov, predno pismo odpošlje.

Uprava.

NAJVEČJE KNJIŽNICE

Največjo knjižnico ima zdaj Leningrad, kjer šteje javna državna knjižnica 5.200.000 knjig. Narodna knjižnica v Parizu ima 4.200.000 knjig, Leninova javna knjižnica v Moskvi in kongresna knjižnica v Washingtonu po 3.900.000, knjižnica akademije znanosti v Leningradu 3.400.000, knjižnica angleškega muzeja v Londonu in javna knjižnica v New Yorku po 3.300.000, knjižnica Harvard univerze v Cambridgeu v Massachusetts 2.900.000, pruska državna knjižnica v Berlinu 2.300.000, ukrajinska narodna knjižnica v Kijevu in knjižnica walske univerze po 2.200.000, bavarska državna knjižnica v Muenchen in javna knjižnica v Bostonu 1.400.000, vseučiliška knjižnica v Strassburgu, narodna knjižnica na Dunaju, narodna knjižnica v Madridu in Oxford Bodleian Library po 1.300.000, vseučiliška knjižnica zgodovinskega muzeja v Moskvi in knjižnica Columbia univerze po 1.200.000, vseučiliška knjižnica na Dunaju, kraljevska knjižnica v Haagu in narodna knjižnica v Neapolju po 1.100.000 knjig.

Praska vseučiliška knjižnica ima komaj 650.000 knjig, pa tudi to je že velik napredek, če pomislimo, da jih je imela pred vojno komaj 250.000. V vseučiliški knjižnici je tudi slovanska knjižnica, ki ima 150.000 knjig. Če pristojemo še knjižnico tehničnih visokih šol, ki ima 70.000 knjig, in knjižnice nekaterih znanstvenih društev, dobimo nad 1 milijon knjig tako, da se bo tudi združena praska knjižnica kmalu lahko primerjala z največjimi knjižnicami na svetu.

VOJSKA ZA PSE V FRANCIJI

Med francoskim društvom za varstvo živali in med francoskim ministrstvom za finance se je vnel hud boj za zaščito psov.

Do tega boja je prišlo takole: Francoski cariniki so že dostikrat ugotovili, da robijo tihotapci pse prav radi za svoje tihotapske namene. To so javili cariniki tudi vladi in da nadaljnjo zlorabo, psov v tihotapske namene prepreči, je izdalo francosko finančno ministrstvo naredbo da dobi vsak carinik 15 frankov nagrade, če vjame za tihotapstvo dresiranega psa in če ob enem poskrbi, da konjač psa ubije. Proti tej naredbi finančnega ministrstva pa so se uprli vsi prijatelji in ljubitelji psov, ker jim ne gre v glavo, zakaj naj trpe psi zaradi lopovskih ljudi. Oblast naj kmalu tihotapce, ne pa psov! In kot odgovor na odlok finančnega ministrstva je sklenilo društvo za varstvo živali izplačati vsakemu cariniku po 25 frankov nagrade, ki izpusti tihotapskega psa na svobodo.

OTOK NAGCEV

V Franciji se je zadnja leta zelo razširil pokret za kulturo nagote. To je razvidno zlasti iz pogodb, ki jo je sklenila pariška organizacija nagcev s francosko vlado glede njene Levantskega otoka v Sredozemskem morju. Organizacija pariških nagcev hoče napraviti na otoku raj nagcev, to se pravi sedež ljudi, ki se hočejo vrniti v blaženo stanje Adama in Eve. Otok bo zasajen s palmami in eksotičnimi rastlinami, da vroče sonce ali prehud veter nagcem ne bosta mogla do živga. Na primernih krajih bodo napravljena igrišča in kopališča, za bolehalne ali bolne člane kolonije bodo pa na razpolago sredi otoka posebne hišice.

Originalna naselbina se imenuje Helopolis, kar pomeni solnično mesto. Za ureditev otoka so nagci nabrali že 1.350.000 frankov. Dostop na otok bo imel vsak, kdor bo imel dovolj sredstev za vzdrževanje v tem dragem letovišču in kdor bo svečano obljubil, da bo hodil vedno nag. Levantski otok bo druga velika počitniška kolonija nagcev. Prva je bila namreč ustanovljena na seinskem otoku Medanu, kjer skake ob solnčnih dneh do 10.000 nagih ljudi.

140 STOLETNIKOV V ITALIJI

Pri zadnjem ljudskem štetju v Italiji so ugotovili, da živi na Apenninskem polotoku precejšnje število oseb, starih nad sto let. Zato je vlada odredila poseben popis teh oseb, ki šteje 145 možnih in šest, ki so dvakrat preostali Abrahama.

Kretanje Parnikov

Shipping News

2. maja: Minnekahda, Boulogne Sur Mer, Rochambeau, Havre
5. maja: Aquitania, Cherbourg
6. maja: Leviathan, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Hamburg, New York, Cherbourg, Hamburg
7. maja: Stuttgart, Cherbourg, Bremen, De Grasse, Havre
8. maja: France, Havre, Majestic, Cherbourg, Rotterdam, Westernland, Cherbourg, Antwerpen
9. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen, Minnewaska, Cherbourg
12. maja: Berengaria, Cherbourg, Bremen, Cherbourg, Bremen, Cleveland, Cherbourg, Hamburg
13. maja: America, Cherbourg, Hamburg, Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen, Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
15. maja: Ile de France, Havre, Olympic, Cherbourg, Reliance, Cherbourg, Hamburg, St. Louis, Cherbourg, Hamburg, Lapland, Cherbourg, Antwerpen, Roma, Napoli, Genova
18. maja: Europa, Cherbourg, Bremen
19. maja: Vulcania, Trst
20. maja: Mauretania, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Hamburg, Hamburg, Cherbourg, Hamburg
21. maja: Dresden, Cherbourg, Bremen, Lafayette, Havre
22. maja: Paris, Havre, Homeric, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Pennland, Cherbourg, Antwerpen

23. maja: Minnetonka, Cherbourg
26. maja: Aquitania, Cherbourg, Resolute, Cherbourg, Hamburg
27. maja: Leviathan, Cherbourg, President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg, Deutschland, Cherbourg, Hamburg
28. maja: General von Steuben, Boulogne Sur Mer, Bremen
29. maja: France, Havre, Majestic, Cherbourg, Bremen, New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Belgenland, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova
30. maja: Milwaukee, Cherbourg, Hamburg, Rochambeau, Havre, Minnekahda, Boulogne Sur Mer

PARNIKI Z ZNAKOM o, označi skupni izlet v Jugoslavijo.

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih: FRANCE 9. maja; 29. maja (3.30 P. M.) (6 P. M.)

Ile de France 15. maja; 5. junija (4.30 P. M.) (10 P. M.)

PARIS 22. maja; 12. junija (Mid.) (6 P. M.)

Najkrajša pot po železnici. Vsekdo je v posesti avtorizacije v vsem modernim udobju. — Pijača in slava francoske kuhinje. Iredno nizke cene. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejema, je razvidno, kdaj Vam je naročnina pošla. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obno, vite naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov

CALIFORNIA
Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO
Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Cull, A. Saffie
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA
Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS
Aurora, J. Verbich
Chicago, Joseph B'ish, J. Bevilic
Mrs. F. Laurich, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian
Joliet, A. Anzelc, Mary Bambich
J. Zaletel, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelch
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich
Waukegan, Jože Zelenc

KANSAS
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND
Steyer, J. Černe
Kittzmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN
Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA
Chisholm, Frank Gouže, Frank Pucelj
Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vesel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic

MISSOURI
St. Louis, A. Nabrgoj

MONTANA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEW YORK
Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Masie

OHIO
Barborton, John Balant, Joe Hiti
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, Math Slapnik
Euclid, F. Eajt
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant in J. Kumše
Niles, Frank Kogovšek
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON
Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA
Ambridge, Frank Jakše
Bessmer, Mary Hribar
Braddock, J. A. Germ
Bridgeville, W. R. Jakobek
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, A. Yerina
Conemaugh, J. Brezovec, V. Ro-
vanšek
Crafton, Fr. Machek
Export, G. Previč, Louis Zupan-
cič, A. Skerlj
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kam'n
Greensburg, Frank Novak
Homer City in okolico, Frank Fe-
renchack
Irwin, Mike Paushek
Johnstown, John Polanc, Martin Koroshetz
Krayn, Ant. Tauzelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Fr. Demshar
Meadow Lands, J. Koprivšek
Midway, John Žust
Moon Run, Frank Podmilšek
Pittsburgh, Z. Jakše, V.nc. Arh.
J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Reading, J. Pesdirc
Steelton, A. Hren
Unity Sta. in okolico, J. Skerlj, Fr. Schifrer
West Newton, Joseph Jovan
Willock, J. Peternej

UTAH
Helper, Fr. Krebs